

รูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31

ปริญญานิพนธ์

ของ

บำรุง ศรีพุทธา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๗๙๖.๖๖๘

๗๖๗.๖

๖.๖

รูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31

บทคัดย่อ
ของ
บำรุง ศรีพุทธา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2547

บำรุง ศรีพุทธา. (2547). รูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาวุฒิ ปลื้มสำราญ.

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้เพื่อทราบรูปแบบการรุกและการป้องกันของการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลแต่ละทีมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 31 กลุ่มตัวอย่างนี้เป็นทีมรักบี้ฟุตบอลที่ผ่านเข้าสู่อันดับ 4 ทีมสุดท้าย ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงโดยใช้วิธีโอเพนบันทึก ภาพการแข่งขัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใช้รูปแบบการรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ โดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ และการรุกจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดมีจำนวน 10 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.98 ใช้รูปแบบการป้องกันจากการทำแควทูมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการโยนลูกบอลเข้าแควทูมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดมีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.75

2. ทีมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้รูปแบบการรุกจากการทำแควทูมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการโยนลูกบอลเข้าแควทูมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดมีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.75 ใช้รูปแบบการป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ โดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ และการป้องกันจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุด มีจำนวน 10 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.98

3. ทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพใช้รูปแบบการรุกจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดมีจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.53 ใช้รูปแบบการป้องกันจากการทำแควทูมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการโยนลูกบอลเข้าแควทูมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดมีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.33

4. ทีมมหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้รูปแบบการรุกจากการทำแควทูมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการโยนลูกบอลเข้าแควทูมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดมีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.33 ใช้รูปแบบการป้องกันจากกลุ่มสกรัมย่อยและ

เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการ
ส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดมีจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.53

THE PATTERN OF PLAYING RUGBY FOOTBALL
IN THE 31st THAILAND UNIVERSITY GAMES.

AN ABSTRACT
BY
BUMRUNG SRIPUTTA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2004

Bumrung Sriputtha. (2004). *The Pattern of Playing Rugby Football in The 31st Thailand University Games*. Master thesis, M.Ed.(Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Lect.Lumpong Sornrung, Asst.Prof.Thawuth Pluemsamran.

The purpose of this research was to know the pattern of offensive and defensive of playing rugby football in the 31st Thailand university games. The subjects of the last 4 rugby football teams in the semifinal round by purposive sampling through videotape and then recorded the frequency of the pattern of offensive and defensive used in each teams.

The results revealed that :

1. Srinakharinwirot University team used the pattern of penalty offensive were 10 of line pass (10.98%), ruck and line pass offensive were 10 of pass ball back and line pass (10.98%). The pattern of line out and line pass defensive were 11 of throw ball in line out at second player and line pass (13.75%).
2. Kasetsart University team used the pattern of line out and line pass offensive were 11 of throw ball in line out at second player and line pass (13.75%). the pattern of penalty defensive were 10 of line pass (10.98%) , ruck and line pass defensive were 10 of pass ball back and line pass (10.98%).
3. Bangkok University team used the pattern of ruck and line pass offensive were 16 of open side and line pass (15.53%). The pattern of line out and line pass defensive were 11 of throw ball in line out at second player and line pass (18.33%).
4. Ramkhamheang University team used the pattern of line out and line pass offensive were 11 of throw ball in line out at second player and line pass (18.33%). The pattern of ruck and line pass defensive were 16 of open side and linepass (15.53%).

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

รูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31

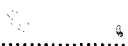
ของ
นายบำรุง ศรีพุทธา

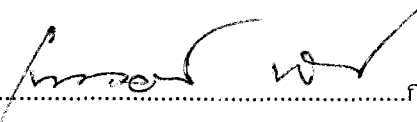
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

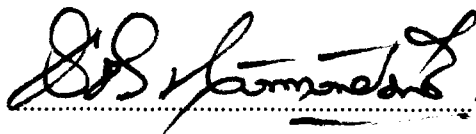
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ 18 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำมณี ปลื้มสำราญ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง ประธานกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ธวัช ภูมิสำราญ กรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ซึ่งเป็นกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม และรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์ ที่เป็นทั้งกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมและผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยในระหว่างการจัดทำปริญญานิพนธ์อย่างดีมาโดยตลอด จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนางาเอกวงศกร เปาโลहित ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลสโมสรกองทัพอากาศ อาจารย์อภิรักษ์ อารีย์มิตร ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลที่มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย อาจารย์ธรรมบุญ กุญชรโรและอาจารย์อมร สุบังพงษ์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการบันทึกภาพด้วยกล้องวิดีโอเกี่ยวกับรูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของสมาคมนักกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ที่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญ แนะนำ แก้ไข ตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ ในเรื่องของรูปแบบการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลและการตั้งกล้องวิดีโอ จนทำให้ปริญญานิพนธ์มีความครบถ้วนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ควบคุมทีม นักกีฬารักบี้ฟุตบอล และผู้ชมทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยเป็นอย่างดี ตลอดจนพี่ เพื่อน และน้อง ๆ ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือ ให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ และเป็นกำลังใจให้การจัดทำปริญญานิพนธ์สำเร็จได้

คุณตาและป้าจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบให้กับคุณพ่อฤศ คุณแม่ชญาดา ศรีพุทธา ที่ให้กำเนิด เลี้ยงดู อบรมสั่งสอนและวางรากฐานการศึกษา พี่ชายและพี่สาวที่ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และให้การสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด ตลอดจนพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนจนกระทั่งผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการจัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ จึงขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

บำรุง ศรีพุทธา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
✓ ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬารักบี้ฟุตบอล.....	5
ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล.....	6
รูปแบบการรุกและรูปแบบการป้องกันของกีฬารักบี้ฟุตบอล.....	8
รูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทั้งการรุกและการป้องกัน.....	12
การเล่นทีมเบื้องต้น.....	23
หลักในการเล่นทีมของกีฬารักบี้ฟุตบอล.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	32
งานวิจัยในประเทศ.....	34
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	38
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
วิธีจัดกระทำข้อมูล.....	40
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5 บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	64
บทย่อ.....	64
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	64
กลุ่มตัวอย่าง.....	64
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	65
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	70
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	70
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก ก.....	75
ภาคผนวก ข.....	77
ภาคผนวก ค.....	84
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	86

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 ตำแหน่งของผู้เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล.....	6
2 การรุกและการป้องกันจากการเตะลูกเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม.....	12
3 การรุกและการป้องกันจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร.....	14
4 การรุกและการป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ.....	15
5 การรุกและการป้องกันจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่อง ด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์.....	16
6 การรุกและการป้องกันจากสกรัมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์.....	17
7 การรุกและการป้องกันจากกลุ่มยื้อแย่งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์.....	18
8 การรุกและการป้องกันจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอล ออกไลน์.....	19
9 การรุกและการป้องกันจากการทำแฉวทุ้มและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอล ออกไลน์.....	20
10 การรุกและการป้องกันแบบผสม.....	22
11 การเล่นของกองหน้าขณะรุก.....	24
12 การเล่นของกองหน้าขณะรับ.....	25
13 การฟอร์มแบบ W มีหาง.....	26

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันทางการศึกษาที่ผลิตนิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถทางด้านสติปัญญา มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง โดยการอาศัยกีฬาเป็นกิจกรรมในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีความพร้อมในการพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าว คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้มีมติให้มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยขึ้น ซึ่งได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาตลอดตั้งแต่ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2513 มาจนถึงปัจจุบัน โดยให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้ผลัดกันเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (บุญเลิศ เอี้ยวเจริญ. 2543 : 2) ซึ่งทางสำนักงานปลัดกระทรวงมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุน และสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยยังให้การสนับสนุนงบประมาณ โดยเฉพาะกิจกรรมกีฬา 2 ประเภท คือ กีฬานันทนาการและการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งกีฬานันทนาการนั้นจะสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์กีฬา เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้เล่นกีฬา เรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาตามความสนใจ และสมัครใจในเวลาว่างเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นการส่งเสริมสุขภาพและบุคลิกภาพ ส่วนการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจะสนับสนุนงบประมาณสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายแก่นิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซึ่งจัดขึ้นทุกปี ๆ ละ 1 ครั้ง โดยมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมและสมัครใจหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ (สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. 2544 : 2)

กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีการแข่งขันทั้งในระดับเยาวชน ระดับประเทศ และระดับนานาชาติแพร่หลายไปทั่วโลก รวมถึงในประเทศไทยที่กีฬารักบี้ฟุตบอลได้ถูกบรรจุในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นกีฬาในระดับอุดมศึกษา ทำให้กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมในประเทศไทยมากขึ้นด้วย

กีฬารักบี้ฟุตบอล เป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ต้องใช้ความกล้าหาญ ความแข็งแรงและความอดทน ช่วยเสริมสร้างพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงและพัฒนาทางด้านจิตใจ เช่น ความมีน้ำใจ การรู้จักเสียสละ เป็นต้นช่วยเพิ่มพูนความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น จึงกล่าวได้ว่า กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นเกมกีฬาของสุขภาพบุรุษ นอกจากทักษะความแข็งแรงทางกาย (Physical Fitness) แล้ว ความสำเร็จของการเล่นรักบี้ฟุตบอลขึ้นอยู่กับการเล่นที่ประสานงานในทีม เนื่องจากกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่เล่นเป็นทีม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายละ 15 คน แต่ละฝ่ายจะต้องพาลูกเข้าไปในเขตประตูของฝ่ายตรงข้าม เพื่อทำคะแนนให้มากกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการนำพาลูกด้วยมือ การส่งลูก จนถึงการเตะลูกทำประตู โดยเล่นกันอย่างยุติธรรมตามกฎกติกาและด้วยน้ำใจนักกีฬา (วิชัย อิงปัญญาลาภ. 2538 : 4)

สมรรถภาพทางกายของนักกีฬามีความสำคัญต่อการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นอย่างมาก เพราะเป็นกีฬาที่มีการปะทะกันระหว่างผู้เล่น และเล่นกันเป็นทีม สมรรถภาพทางกายของนักกีฬา รักบี้ฟุตบอลจะต้องดีเยี่ยม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญต่อการเล่น และสิ่งที่สำคัญในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ยังต้องคำนึงถึงอายุ น้ำหนัก ขนาดรูปร่าง และประสบการณ์ในการแข่งขันของผู้เล่นมีความจำเป็น อย่างมาก เช่น ผู้เล่นจะต้องไม่มีอายุมากจนเกินไป แต่ต้องการผู้เล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขัน มาก ๆ เพื่อจะได้เป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้ทีมประสบความสำเร็จ ผู้เล่นกองหน้าต้องลำสัน น้ำหนัก รวมกันของกองหน้า 8 คนเมื่อเข้าสกรัมต้องมีน้ำหนักมากพอสมควร เพื่อช่วยในการดันสกรัม ส่วน กองหลังต้องมีความคล่องตัว รวดเร็ว ตลอดจนความแข็งแรงของกล้ามเนื้อที่ดีเยี่ยม (วิชัย อิงปัญจลาภ. 2538 : 40)

ในการเล่นรักบี้ฟุตบอล รูปแบบการเล่นนับเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การเล่นประสบความสำเร็จ โดยแต่ละทีมจะต้องมีรูปแบบการเล่นเป็นของตนเอง ต้องอาศัยความเข้าใจของผู้เล่นและโค้ช รูปแบบการเล่นจะช่วยให้ทีมทราบตำแหน่งและหน้าที่ในการเล่นของทีม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ รูปแบบการรุก (Offensive Patterns) และรูปแบบการป้องกัน (Defensive Patterns) รูปแบบ การเล่นมีหลายรูปแบบด้วยกัน ล้วนมีความเหมาะสมกับแต่ละทีมแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความสามารถ ของผู้เล่นในทีมของตนเองและทีมของฝ่ายตรงข้าม (มีทนะ หลานสะอาด. 2524 : 18)

กีฬารักบี้ฟุตบอล เป็นกีฬาที่ต้องอาศัยทักษะ 2 ประการด้วยกัน คือ ทักษะส่วนบุคคล (Individual Skill) เป็นทักษะที่นักกีฬารักบี้ฟุตบอลทุกคนควรจะฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ เช่น การ ส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอล การวิ่งหลบหลีก การเตะ การล้มทับลูกรักบี้ฟุตบอล การแท็คเกิล (Tackle) ในบางทักษะก็ควรฝึกให้เกิดความชำนาญเฉพาะบางตำแหน่ง เช่น ตำแหน่งฟลายฮาล์ฟ (Fly-Half) ก็ควรฝึกหัดการเตะ ตำแหน่งฟูลแบ็ค (Full-Back) ก็ควรฝึกทักษะการรับลูกโด่ง ตำแหน่งสกรัมฮาล์ฟ (Scrum-Half) และฮาล์ฟแบ็ค (Half-Back) หรือฟลายฮาล์ฟก็ควรฝึกทักษะการส่งลูกเฉพาะตัว แต่ทักษะที่เป็นกลุ่ม (Unit Skill) ก็เป็นการฝึกทักษะอีกแบบหนึ่งที่ผู้เล่นจะต้องฝึกเพื่อให้การเล่น ทีมมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มกองหน้า ซึ่งจะต้องกระทำบ่อย ๆ ในขณะทำการแข่งขัน คือ การเข้าสกรัมตั้ง (Set Scrum) การเข้าแถวทุ่ม (Line Out) การทำสกรัมน้อย (Ruck) การทำ กลุ่มยื้อแย่ง (Mall) เพราะถ้าทักษะกลุ่มย่อยนี้ไม่ดี ขาดการประสานงานกันแล้ว โอกาสที่จะชนะแทบ จะไม่มีเลยก็ว่าได้ (อิทธิชัย วัฒนา. 2541 : 18)

รูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล มีส่วนสำคัญและจำเป็นอย่างมากสำหรับการบริหารทีม รักบี้ฟุตบอล เพื่อให้เห็นข้อเท็จจริงและส่วนต่าง ๆ ของลักษณะสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัย โครงสร้างและแบบแผนของความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีอยู่ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจได้อย่าง ถูกต้อง (นพดล เกตุประทุม. 2536 :150) โค้ชจะต้องเป็นผู้วางแผนการเล่นและจัดรูปแบบการเล่น ให้เหมาะสมกับทีมและสถานการณ์ และต้องศึกษารูปแบบการเล่นของทีมคู่ต่อสู้ เพื่อช่วยให้รู้ถึงวิธี การเล่นทั้งในรูปแบบการรุกและป้องกัน อันจะช่วยในการเตรียมทีมให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นในการแข่งขันแต่ละครั้งต้องมีการวางแผนในการฝึกให้ผู้เล่นมีความพร้อม ไม่ว่าจะเป็นทางด้าน สมรรถภาพทางกาย ทักษะ เทคนิคการเล่นและยุทธวิธีในการเล่น เพื่อนำชัยชนะมาสู่ทีม

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่า รูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่โค้ชและนักกีฬาจะต้องคิดค้นและฝึกฝนทั้งรูปแบบการรุกและการป้องกัน เพื่อความชำนาญในด้านทักษะ เทคนิคและวิธีการ ฉะนั้นก่อนการเลือกรูปแบบการเล่นจึงควรศึกษาเรียนรู้ลักษณะ ข้อดีข้อเสียของรูปแบบการเล่นแต่ละแบบให้ชัดเจนก่อน จะเห็นได้ว่ารูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษา เพื่อให้สามารถเลือกใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ และได้เปรียบฝ่ายตรงข้ามมากที่สุด ดังนั้นในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอล จึงมีความตระหนักและสนใจในการศึกษาวิเคราะห์รูปแบบของการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบรูปแบบการรุกและการป้องกันของการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลแต่ละทีมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 31

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษารูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้ทราบถึงรูปแบบการรุกและการป้องกันของการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลแต่ละทีม ซึ่งสามารถใช้เป็นข้อเสนอแนะให้กับผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลได้นำรูปแบบของการเล่นไปปรับบุรุษทีมรักบี้ฟุตบอลให้มีการเล่นที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และอาจเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้ารูปแบบการเล่นในกีฬาประเภทอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรของการศึกษาในครั้งนี้เป็นทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผ่านรอบคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 31 ประเภท 15 คน จำนวน 12 ทีม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาในครั้งนี้เป็นทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31 ประเภท 15 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงโดยคัดเลือกจาก 4 ทีมสุดท้ายที่เข้ารอบรองชนะเลิศของการแข่งขันครั้งนี้

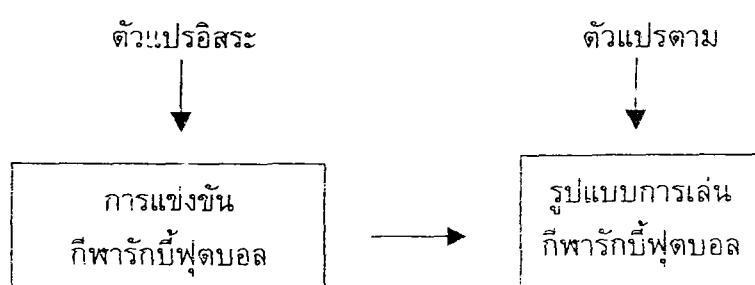
ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ การแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล
2. ตัวแปรตาม
 - 2.1 รูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล จำแนกเป็น
 - 2.1.1 รูปแบบการรุก
 - 2.1.2 รูปแบบการป้องกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล หมายถึง รูปแบบการรุกและรูปแบบการป้องกัน
2. รูปแบบการรุก หมายถึง ลักษณะการเล่นของทีมหรือผู้เล่นฝ่ายที่กำลังครอบครองลูกบอลในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพยายามทำคะแนนฝ่ายตรงข้ามให้ได้
3. รูปแบบการป้องกัน หมายถึง ลักษณะการเล่นของทีมหรือผู้เล่นฝ่ายที่ไม่ได้ครอบครองลูกบอลในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพยายามป้องกันไม่ให้ฝ่ายครอบครองลูกบอลทำคะแนนในเขตประตูของตนเอง และจะต้องพยายามแย่งลูกบอลกลับมาครอบครองเป็นฝ่ายของตนเองให้ได้
4. กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31 หมายถึง กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่จัดการแข่งขันในระหว่าง วันที่ 10-17 มกราคม พ.ศ.2547 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ทั้งของต่างประเทศ และภายในประเทศ พอสรุปได้ดังนี้

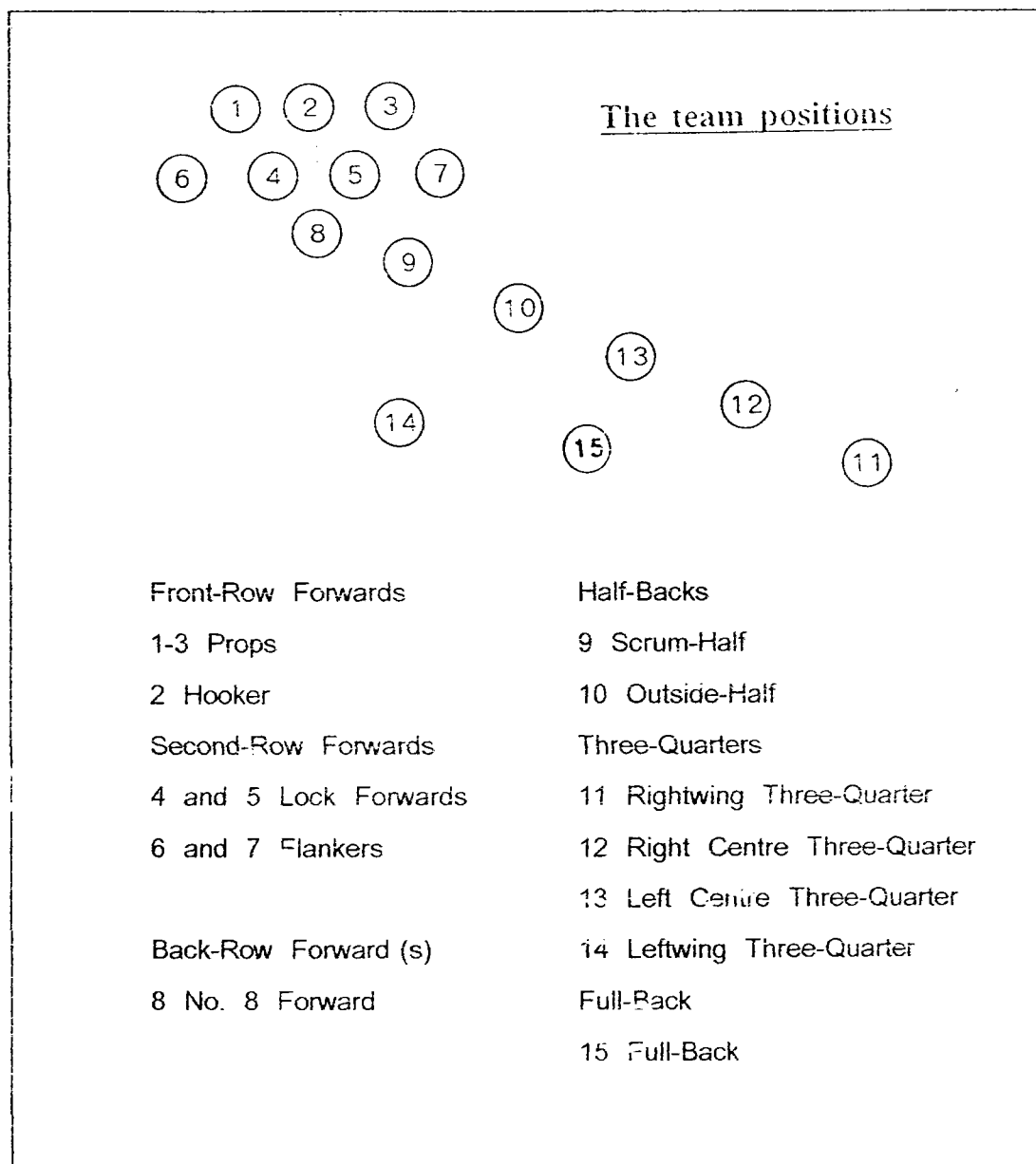
1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬารักบี้ฟุตบอล
 - 1.2 ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล
 - 1.3 รูปแบบการรุกและรูปแบบการป้องกันของกีฬารักบี้ฟุตบอล
 - 1.4 รูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทั้งการรุกและการป้องกัน
 - 1.5 การเล่นทีมเบื้องต้น
 - 1.6 หลักในการเล่นทีมของกีฬารักบี้ฟุตบอล
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยในประเทศ

ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬารักบี้ฟุตบอล

รักบี้ฟุตบอล (Rugby Football) หรือมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า รักเกอร์ (Rugger) เป็นกีฬาที่เล่นเป็นชุด โดยให้แข่งขันในสนามรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เช่นเดียวกับการเล่นฟุตบอล แต่ใช้ผู้เล่นมากกว่า การเล่นแบ่งเป็น 2 ฝ่าย ๆ ละ 15 คน แต่ละฝ่ายจะต้องพาลูกเข้าไปในเขตประตูของฝ่ายตรงกันข้าม เพื่อทำคะแนนให้มากกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง แต่รักบี้ฟุตบอลก็มีลักษณะที่แตกต่างกับฟุตบอล ในวิธีการเล่นหลายอย่างรวมทั้งลูกบอลซึ่งเป็นรูปรี การนำพาลูกด้วยมือตลอดจนการเตะลูกทำประตู ซึ่งต้องเตะให้ข้ามคานประตู ไม่ใช่เตะลอดคานประตูอย่างฟุตบอล และไม่มีผู้รักษาประตูอย่างฟุตบอล ในการแข่งขัน ผู้เล่นจะมีหมายเลขและชื่อเรียกตามตำแหน่งการเล่น เริ่มเล่นด้วยการเตะลูกเริ่มเล่น (Kick Off) ณ จุดกึ่งกลางสนาม ในลักษณะวางลูกตั้งขึ้นแล้วเตะลูกให้เข้าไปในแดนของฝ่ายตรงข้าม หลังจากนั้นผู้เล่นคนอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในตำแหน่งล้ำหน้า (Off Side) คือ ไม่ได้อยู่ในตำแหน่งที่ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันกำลังได้ครองลูกอยู่ โดยยังอยู่เบื้องหลังผู้ครองลูกก็จะสามารถเข้าไปแย่งลูกโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การส่งลูก การเตะลูก การล้มทับลูก (Lying On) การจับรวบ (Tackle) เป็นต้น (วิชัย อิงปัญญาฉลาก. 2538 : 32)

ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล

วิชัย อิงปัญจลาภ (2538 : 33) ได้กล่าวถึงตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลไว้ดังนี้คือ

ภาพประกอบ 1 แสดงตำแหน่งของผู้เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล

หน้าที่เฉพาะตามตำแหน่งของผู้เล่นกองหน้า

1. ตำแหน่งพร็อพ (Prop) ทั้งสองข้างมีหน้าที่รัดกับฮุคเกอร์ (Hooker) ให้แน่น ถึงแม้ว่าจะถูกแถวสองดัน หรือแม้แต่โดนกองหน้าของฝ่ายตรงข้ามดัน ก็ไม่ทำให้แยกออกจากกันได้ง่าย ๆ มีหน้าที่ใช้เท้าตบเขี่ยลูกบอลช่วยฮุคเกอร์ และมีหน้าที่หมุนสกริม (Wheel Scrum)
2. ตำแหน่งฮุคเกอร์ (Hooker) มีหน้าที่ใช้เท้าเขี่ย (Hook) ลูกบอลจากการใส่ลูกของสกริมฮาล์ฟ (Scrum-Half) ซึ่งทั้งสองจะต้องทำงานให้สัมพันธ์กันเกี่ยวกับจังหวะการใส่และการเขี่ยลูกบอล และเป็นหลักให้พร็อพทั้งสองข้างกอดรัด เพื่อให้แถวหนึ่งแน่นและมั่นคง
3. ตำแหน่งแถวสอง (Lock) ทั้งสองข้างจะต้องรัดกันให้แน่นจนสับสนข้างติดแนบกันเพื่อดันและเป็นสื่อกลางให้แถวสามดันส่งแถวหนึ่ง มีหน้าที่ทำให้สกริมหมุน และใช้เท้าเขี่ยลูกบอลให้หลุดออกจากสกริมโดยเร็วหรือช้าที่สุดแต่วิธีดำเนินการเล่น และจะเก็บลูกบอล (Keep a Ball) ให้อยู่ในสกริมก็ได้
4. ตำแหน่งแฟลนเกอร์ (Flanker) มีหน้าที่ซาร์จคู่ต่อสู้ในทันทีที่เสียลูกบอลและลูกบอลนั้นได้หลุดออกจากสกริมแล้ว เพราะเป็นตำแหน่งในกองหน้าที่สามารถแตกสกริมหรือถอนตัวออกจากสกริมได้ง่ายที่สุด และยังสามารถกักกันสกริมฮาล์ฟของฝ่ายตรงข้ามได้อีก เพื่อไม่ให้เขาซาร์จสกริมฮาล์ฟของตนได้ง่าย ๆ และยังสามารถถอนตัวเล่นลูกที่อยู่ระหว่างขาของตนเองได้อีกโดยไม่ผิดกติกา ช่วยทำให้สกริมมีความเหนียวแน่นและมีแรงดันมากขึ้น
5. ตำแหน่งผู้เล่นหมายเลข 8 (Mid Third or No.8) มีหน้าที่ดันสกริมระหว่างขาที่นอนบนด้านในของแถวสองทั้งสองข้างเพื่อให้มีแรงดันมากขึ้นในสกริม ทำให้สกริมมีความเหนียวแน่น และทำหน้าที่กีดขวางไม่ให้สกริมฮาล์ฟฝ่ายตรงข้ามซาร์จสกริมฮาล์ฟของตนได้สะดวก ต้องเปิดทางหรือใช้เท้าเขี่ยให้ลูกบอลออกจากสกริม และสามารถถอนตัวออกจากสกริมเพื่อเล่นลูกในโอกาสที่ลูกอยู่ในสภาวะที่จับสามารถเล่นได้โดยไม่ผิดกติกา

หน้าที่ของตัวเชื่อมระหว่างกองหน้า และกองหลัง

สกริมฮาล์ฟ เป็นผู้เล่นกองหลัง ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างกองหน้าและกองหลัง ผู้เล่นตำแหน่งนี้จะต้องเป็นผู้เล่นที่มีความคล่องตัวสูง ตัดสินใจ และกระทำด้วยความรวดเร็ว มีประสาทและไหวพริบดี สามารถส่งและรับลูกบอลได้ทุกจังหวะ ส่งลูกได้รวดเร็วแม่นยำทั้งระยะใกล้ - ไกล เป็นนักฉวยโอกาสชั้นเยี่ยมเพื่อนำทางบุกทะลวงคู่ต่อสู้

หน้าที่ที่สำคัญที่สุด คือ การใส่ลูกบอลเข้าในสกริม และจะต้องวิ่งตามกองหน้าเพื่อรับลูกบอลที่ได้จากการสกริมและทำแถวหุ้มของกองหน้าส่งต่อให้กองหลังของตนได้เล่นลูกต่อไป นอกจากนี้ยังต้องมีความสัมพันธ์กับฟลายฮาล์ฟ เพราะต้องส่งและรับลูกอยู่เสมอ

หน้าที่ของกองหลัง

1. ตำแหน่งฟลายฮาล์ฟ (Fly-Half) มีหน้าที่เป็นผู้นำกองหลังในเกมรุกและเกมรับตลอดการแข่งขัน จะต้องเป็นผู้มีไหวพริบและปฏิภาณดี สามารถอ่านเกมการเล่นออกกว่าจะดำเนินการเล่น

อย่างไร สามารถส่งและรับลูกบอลได้ดีทุกสถานการณ์ทั้งชายและขวา วิ่งขึ้นชาร์จและวิ่งลงตั้งรับได้รวดเร็ว การเข้าจับคู่ต่อสู้ ฉลาดในการหลอกคู่ต่อสู้ มีการตัดสินใจดี และแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้ทันทั้งที่ มีความสามารถในการเตะลูกบอลได้ดี

2. ตำแหน่งเซ็นเตอร์ (In-Side) หน้าทีของเซ็นเตอร์ทั้งสองในเกมรุก เป็นตัวเสริมบุกทะลุมแนวต้านทานของคู่ต่อสู้ หลบหลีกการเข้าชาร์จของฝ่ายตรงข้าม และดึงคน (Drawing a Man) เพื่อให้ฝ่ายตนเองมีคนเกินในเกมรับ หน้าทีที่สำคัญ คือ วิ่งเข้าชาร์จฝ่ายตรงข้าม ตำแหน่งนี้จึงต้องเป็นผู้เล่นที่มีความเร็วสูง การจับคู่ต่อสู้แน่นนอน การรับ-ส่งลูกบอลดี รวดเร็ว ฉลาด และไหวพริบดีในการหลอกและดึงคน มีความคล่องตัวในการวิ่งหลบหลีก รู้และเข้าใจเกมการเล่น วิธีการเล่นของฝ่ายเดียวกันทั้งกองหน้าและกองหลัง

3. ตำแหน่งปีก (Wing) หน้าทีของปีกทั้งชายและขวา เป็นตำแหน่งที่พาลูกไปวางทรายในกองหลังส่วนมากวิ่งชาร์จคู่ต่อสู้ในเกมรับ จึงต้องเป็นตำแหน่งที่มีความเร็วสูงกว่าทุกตำแหน่งในทีม สามารถวิ่งหลบหลีกและใช้ความเร็วหนีการเข้าจับของคู่ต่อสู้ได้ และสามารถเตะลูกบอลตัดข้ามสนามด้านหนึ่งไปยังสนามอีกด้านหนึ่งได้ดี เมื่อตนเองไม่สามารถวิ่งพาลูกบอลต่อไปได้อีกเพราะพื้นที่สนามและมีผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามคอยจับอยู่

4. ตำแหน่งฟูลแบ็ค (Full-Back) มีหน้าที่เป็นแนวป้องกันสุดท้ายของทีม ก่อนที่ฝ่ายรุกจะนำลูกบอลไปวางทราย จึงต้องเป็นตำแหน่งที่มีความสามารถรับลูกจากการเตะของฝ่ายตรงข้ามได้ ทุกจังหวะ มีสมาธิดี สุขุมและเยือกเย็น เตะลูกแรงได้ทั้งชายและขวา เตะลูกบอลได้แม่นยำ การจับลูกบอลดี จับคู่ต่อสู้ได้เหนียวแน่น รอบรู้ในกลวิธีการเล่น อ่านเกมการเล่นของคู่ต่อสู้ออก

จะพอสรุปได้ว่า ผู้เล่นในตำแหน่งกองหลังทุกคนต้องอ่านใจการเล่นของฝ่ายเดียวกันว่าจะเล่นหรือดำเนินการเล่นอย่างไร และจะใช้แผนการเล่นผสมผสานกับกองหน้าอย่างไร เข้าใจแบบแผนการเล่นทั้งเกมรุกและรับ สามารถส่ง-รับลูกบอลได้ในขณะที่วิ่งด้วยความเร็วสูง มีการจับคู่ต่อสู้แน่นนอนสัมพันธ์การเล่นกับสกริมอาร์ล์ฟได้เป็นอย่างดี ทั้งยังสามารถสนับสนุนการเล่นโดยการเล่นแทนกองหน้าได้ เมื่อกองหน้าวิ่งมาไม่ทัน

รูปแบบการรุกและรูปแบบการป้องกันของกีฬารักบี้ฟุตบอล

อิทธิชัย วัฒนา (2541 : 4) ได้กล่าวถึงรูปแบบการรุกและรูปแบบการป้องกันของกีฬารักบี้ฟุตบอลไว้ดังนี้ คือ

รูปแบบการรุกของกีฬารักบี้ฟุตบอล

1. การรุกจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม (Kick Off)

ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่

- ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่
 - ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม
2. การรูกจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร
- ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่
 - ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่
 - ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม
3. การรูกจากการเตะลูกโทษ (Penalty) จากจุดเกิดเหตุ
- ก. การเตะลูกบอลทำประตู (Gold Kick) ในระยะที่สามารถทำประตูได้
 - ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ (Line Pass)
 - ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้ง (Set Scrum) และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
4. การรูกจากการเตะลูกกินเปล่า (Free Kick) จากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ก. การเล่นจากการเตะลูกบอลออกไปในแดนข้างหน้า
 - ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้ง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
5. การรูกจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ก. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเบ้า (Open Side) และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิด (Blind Side) และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ค. การเล่นลูกบอลออกด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ง. การรูกตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม
6. การรูกจากกลุ่มยื้อแย่ง (Maul) และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลัง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
7. การรูกจากกลุ่มสกริมย่อย (Ruck) และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลัง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

8. การรูกจากการทำแถวทุ่ม (Line Out) และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ก. การโยนลูกบอลเข้าแถวทุ่มลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ข. การโยนลูกบอลเข้าแถวทุ่มลงตรงคนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ค. การโยนลูกบอลเข้าแถวทุ่มลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ง. การทุ่มลูกบอลเข้าแถวทุ่มเร็ว (Quick Throw-In) และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - จ. การโยนลูกเข้าแถวทุ่มแล้วเกิดกลุ่มยื้อแย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
9. การรูกแบบผสม
 - ก. การเตะเริ่ม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ข. จากแถวทุ่ม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ค. จากลูกโทษ หรือลูกกินเปล่า, กลุ่มยื้อแย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ง. สกริมตั้ง, กลุ่มยื้อแย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

รูปแบบการป้องกันของกีฬารักบี้ฟุตบอล

1. การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม
 - ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่
 - ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่
 - ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม
2. การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร
 - ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่
 - ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่
 - ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม
3. การป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ
 - ก. การเตะลูกบอลทำประตูในระยะที่สามารถทำประตูได้
 - ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

4. การป้องกันจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ก. การเล่นจากการเตะลูกบอลออกไปในแดนข้างหน้า
 - ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
5. การป้องกันจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ก. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ค. การเล่นลูกบอลออกด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ง. การป้องกันตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม
6. การป้องกันจากกลุ่มยื้อแย่ง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลัง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
7. การป้องกันจากกลุ่มสกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลัง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
8. การป้องกันจากการทำแฉกท่อม และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ก. การโยนลูกบอลเข้าแฉกท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ข. การโยนลูกบอลเข้าแฉกท่อมลงตรงคนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ค. การโยนลูกบอลเข้าแฉกท่อมลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - ง. การทุ่มลูกบอลเข้าแฉกท่อมเร็ว และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 - จ. การโยนลูกเข้าแฉกท่อมแล้วเกิดกลุ่มยื้อแย่ง, สกริมย่อย, และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

9. การป้องกันแบบผสม

- ก. การเตะเริ่ม, กลุ่มยี่แย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ข. จากแถวทุ่ม, กลุ่มยี่แย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ค. จากลูกโทษ หรือลูกกินเปล่า, กลุ่มยี่แย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- จ. สกริมตั้ง, กลุ่มยี่แย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

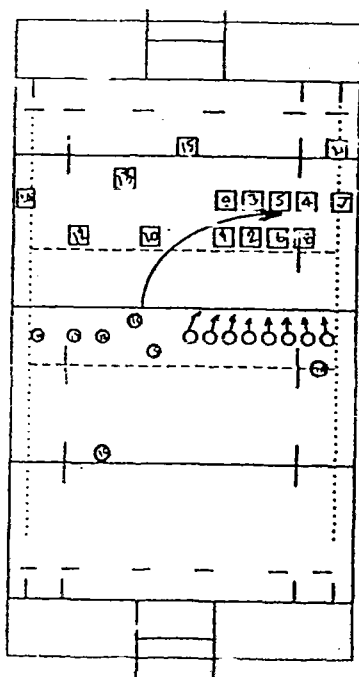
รูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทั้งการรุกและการป้องกัน

อิทธิชัย วัฒนา (2541 : 6) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทั้งการรุกและการป้องกันไว้ดังนี้ คือ

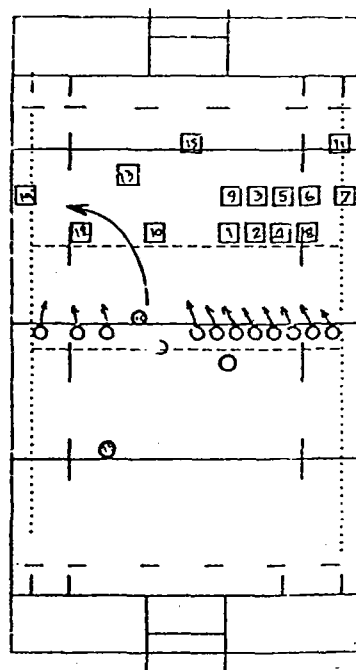
รูปแบบการรุกและการป้องกันมีวิวัฒนาการและพัฒนามาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน รูปแบบการรุกและการป้องกันที่นิยมเล่นมีดังนี้

1. การรุกและการป้องกันจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม

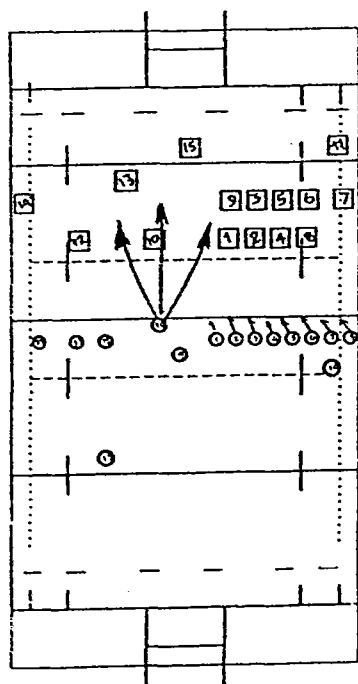
- ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่
- ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่
- ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม

ก.

ข.

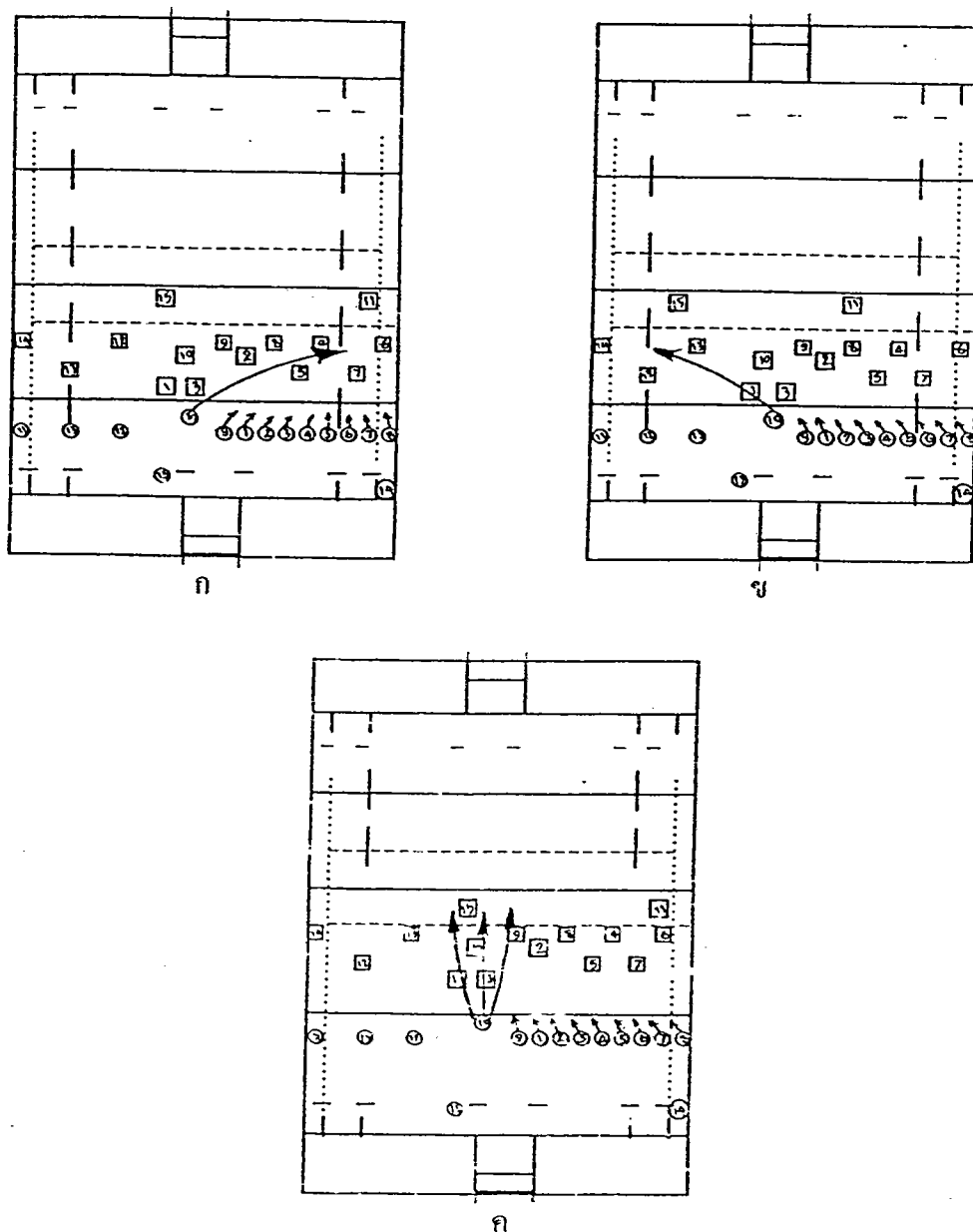
ก.

ภาพประกอบ 2 (ก. ข. ค.) การรุกและการป้องกันจากการเตะลูกเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม

ในการเตะลูกเริ่มเล่นจากจุดกึ่งกลางสนามส่วนมากในการเล่นจะเตะลูกไปด้านหน้าทางข้างใดข้างหนึ่ง โดยเตะให้ลูกโด่ง กลุ่มกองหน้าจะวิ่งขึ้นไปเล่นลูก เป็นวิธีการเล่นโดยทั่วไป ดังนั้นกลุ่มกองหน้าจะต้องไปยืนข้างหน้าและด้านที่ผู้เตะจะเตะลูกไป เมื่อเตะไปแล้ว ถ้าฝ่ายรับเตะรับลูกได้ ก็จะเล่นลูกด้วยกองหน้า หรือทำรัค ทำมอล กองหลังก็จะตั้งแนวกองหลังไว้ ในขณะที่เดียวกันผู้เล่นกองหน้าของฝ่ายรับก็ต้องยืนตรงกันกับผู้เล่นฝ่ายรุกด้วย เพื่อคอยสกัดกั้นการรุกของฝ่ายเตะลูกเริ่มเล่น

2. การรุกและการป้องกันจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร

- ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่
- ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่
- ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม

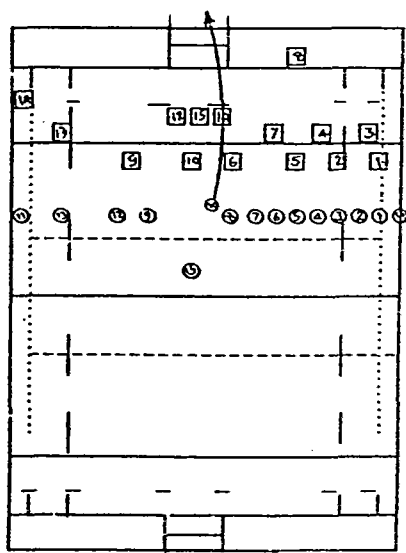

ภาพประกอบ 3 (ก. ข. ค.) การรุกและการป้องกันจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร

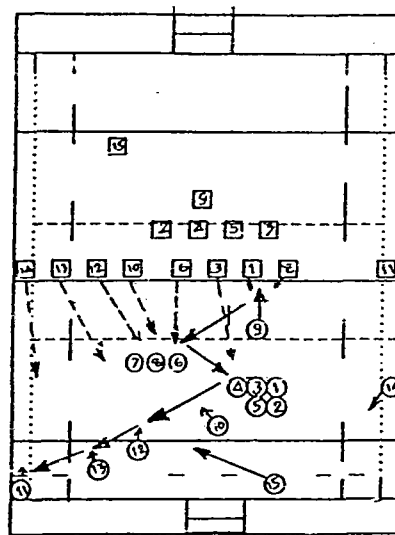
การเตะลูกเริ่มเล่นที่เส้น 22 เมตร กระทำเหมือนการเตะลูกเริ่มเล่นกลางสนามแต่เพียงเตะลูกให้ข้ามเส้น 2 เมตรเท่านั้น แต่ในบางครั้งอาจจะเตะลูกไกล เมื่อผู้เล่นฝ่ายรับเผลอขึ้นไม่ระวังในแนวหลัง โดยการเตะให้ตกพื้นในสนามตรงที่ไม่มีคนรับลูก หรือในบางครั้งก็อาจเตะลูกเล็ก ๆ ให้ข้ามเส้นให้คนที่อยู่ใกล้เล่นลูกได้ที่กรณีไม่มีคนมาคอยป้องกันในการเตะลูกเริ่มเล่นที่เส้น 2 เมตรนั้น ผู้เล่นฝ่ายเตะทุกคนจะต้องอยู่ห่างคนเตะตลอด มิฉะนั้นจะต้องมาทำสกรัมที่เส้น 22 เมตร กลางสนาม โดยฝ่ายตรงข้ามใส่ลูกเข้าสกรัม

3. การรุกและการป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ

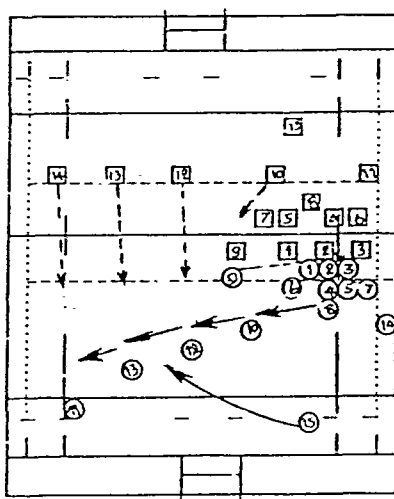
- ก. การเตะลูกบอลทำประตูในระยะที่สามารถทำประตูได้
- ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

ก.

ข.

ค.

ภาพประกอบ 4 (ก. ข. ค.) การรุกและการป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ

ในการเล่นลูกโทษส่วนมากถ้าอยู่ในระยะทำประตูก็จะบอกกรรมการว่าจะขอเตะลูกเปลี่ยนประตูเพื่อทำคะแนน 3 คะแนน แต่ถ้าอยู่ห่างจากเขตประตูไม่สามารถที่จะขอเตะลูกเปลี่ยนประตูได้ก็จะทำการเล่นจากจุดเกิดเหตุแล้วส่งลูกบอลออกไลน์เพื่อทำเกมรุกอย่างต่อเนื่องหรือในการแข่งขัน

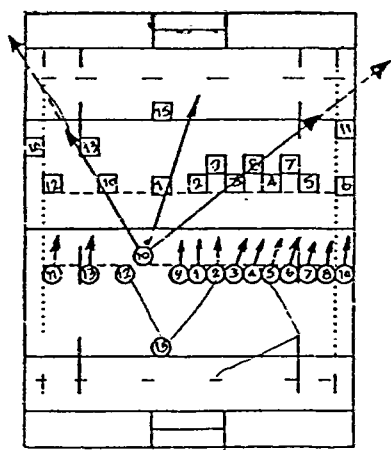
แต่ละครั้ง ถ้าเห็นว่าการรุกด้วยกองหน้าได้เปรียบฝ่ายตรงข้ามมาก เมื่อเป็นฝ่ายได้เล่นลูกโทษ ก็สามารถขอกรรมการว่าขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมเพื่อที่จะเอาลูกมาครอบครอง และทำการรุกต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การรุกและการป้องกันจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

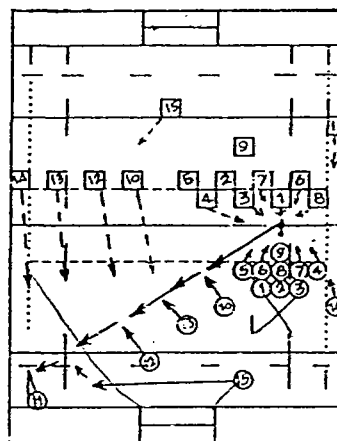
ก. การเล่นจากการเตะลูกบอลออกไปในแดนข้างหน้า

ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

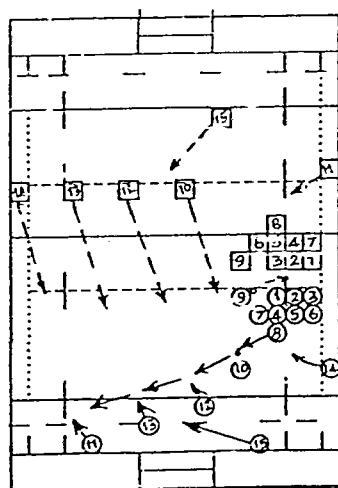
ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

ก

ข

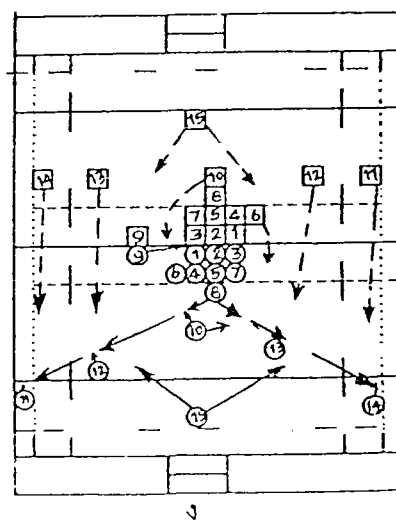
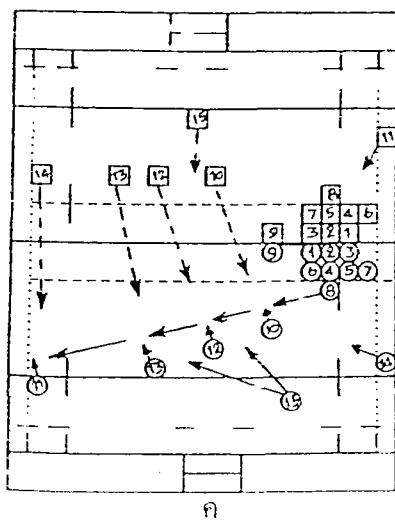
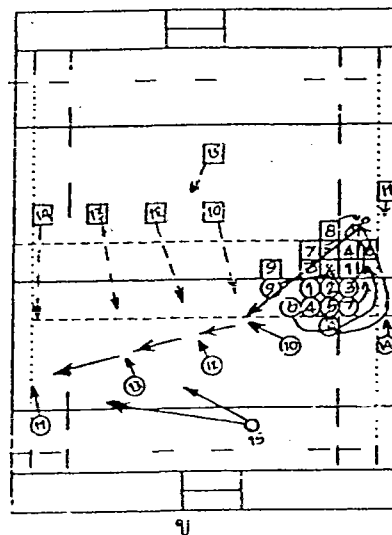
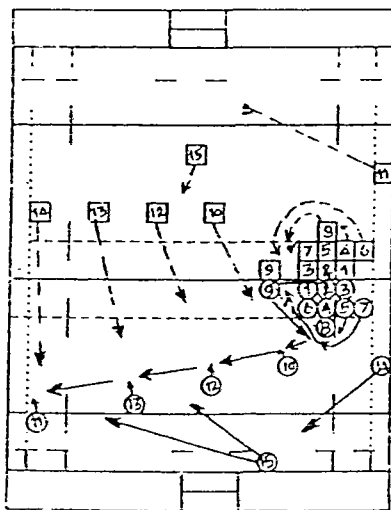
ค

ภาพประกอบ 5 (ก. ข. ค.) การรุกและการป้องกันจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

ในการเล่นวิธีนี้ส่วนมากแล้วเป็นการเล่นลูกเร็วโดยที่ฝ่ายตรงข้ามยังไม่ตั้งแนวป้องกัน สกริมฮาล์ฟเขี่ยลูกจากจุดเกิดเหตุแล้วส่งออกแนวกองหลังให้เร็วที่สุด

5. การรุกและการป้องกันจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

- ก. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ค. การเล่นลูกบอลออกด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ง. การรุกตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม

ภาพประกอบ 6 (ก. ข. ค. ง.) การรุกและการป้องกันจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

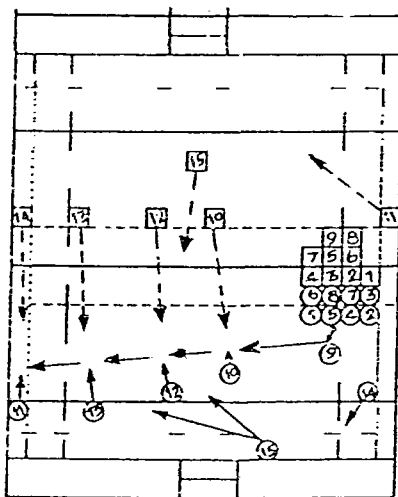
การเข้าทำสกอร์ก็ต่อเมื่อมีการเล่นผิดกติกาการเล่น เช่น การส่งลูกบอลไปข้างหน้า การรับลูกบอลตกไปข้างหน้า เป็นต้น ซึ่งการรุกและการป้องกันส่วนมากจะมีวิธีการเล่น 3 แบบ คือ การเล่นทางด้านเปิดและต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ การเล่นทางด้านปิดและต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ และการเล่นโดยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

6. การรุกและการป้องกันจากกลุ่มยี่อแย่ง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

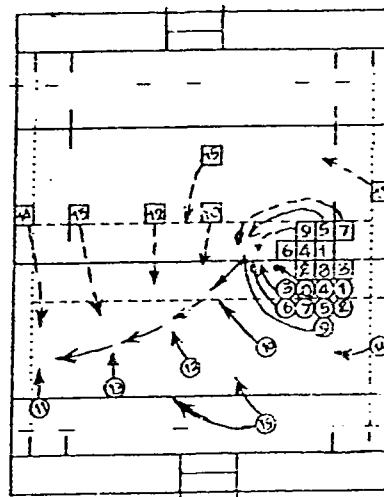
ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลัง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

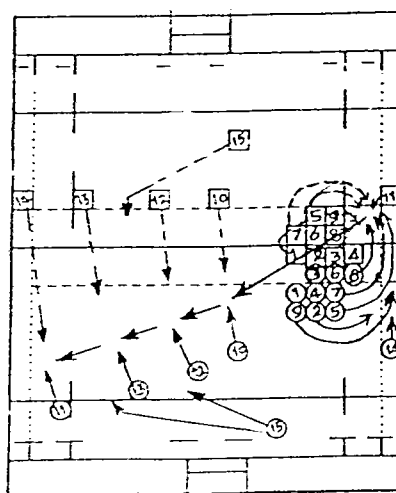
ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

ก

ข

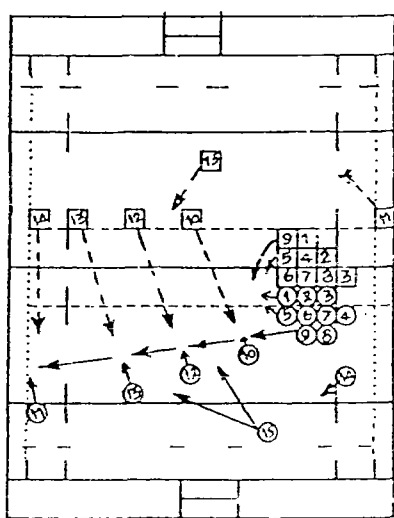
ค

ภาพประกอบ 7 (ก. ข. ค.) การรุกและการป้องกันจากกลุ่มยี่อแย่งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

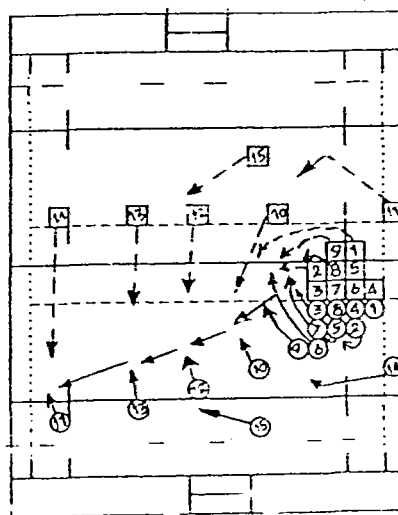
การรุกและการป้องกันจากกลุ่มย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ ทักษะกลุ่มย่อยนี้ควรที่จะเรียนรู้และฝึกให้เกิดความชำนาญ การเล่นนั้นส่วนมากมีคนถือบอลเอาไว้ เป็นการเล่นของกองหน้า แต่ในบางครั้งกองหลังก็ควรจะต้องเล่น จึงควรจะมีวิธีปฏิบัติเมื่อกองหน้าเข้ามาช่วย จึงปลีกตัวออกไปตั้งแนวกองหลัง หรือตำแหน่งที่ตนยืนอยู่ การเล่นเกมต้องเล่นได้อย่างรวดเร็ว คล่องแคล่วว่องไว และต้องมีประสิทธิภาพ มิฉะนั้นแล้วจะครอบครองลูกไม่ดีหรืออาจไม่ได้ลูกบอลเลย

7. การรุกและการป้องกันจากกลุ่มสกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

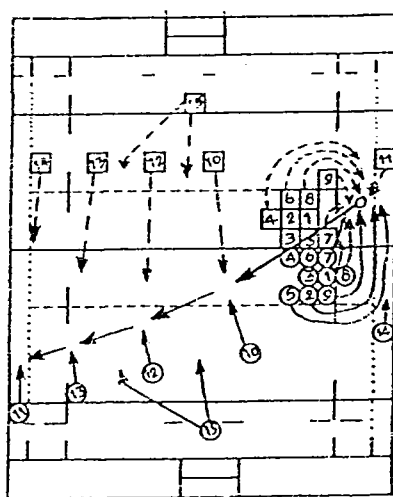
- ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลัง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิด และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

ก

ข

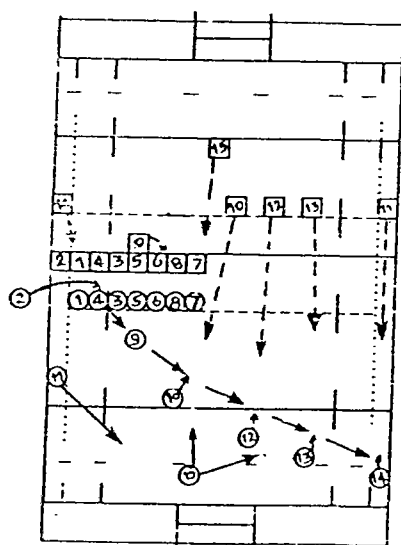
ค

ภาพประกอบ 8 (ก ข. ค.) การรุกและการป้องกันจากกลุ่มสกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

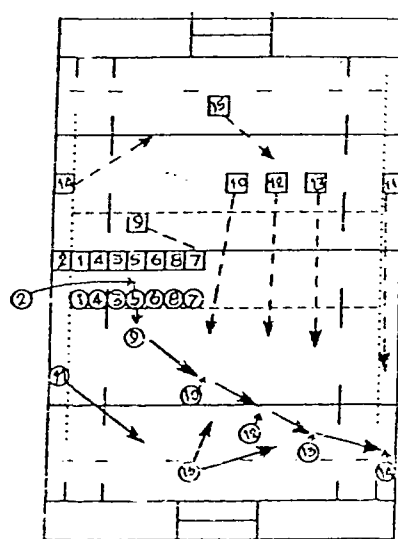
การรุกและการป้องกันจากกลุ่มยื้อแย่ง และการรุกจากกลุ่มสกรัมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ ทักษะกลุ่มย่อยทั้งสองอย่างนี้ควรที่จะเรียนรู้และฝึกหัดไปพร้อม ๆ กัน เพราะมีลักษณะในการเล่นคล้าย ๆ กัน เพียงแต่แตกต่างกันที่รัศมี ลูกบอลอยู่บนพื้นสนาม ส่วนมอลนั้นมีคนถือลูกเอาไว้ มอลจะสิ้นสุดกลายเป็นรัคเมื่อลูกลงสู่พื้นจริง ๆ แล้วหลักการหรือวิธีปฏิบัติทั้งสองทักษะนี้เหมือนกัน การเล่นรัคและมอลนั้นส่วนใหญ่เป็นการเล่นของกองหน้า แต่ในบางครั้งกองหลังก็ควรจะต้องเล่น จึงควรจะรู้วิธีปฏิบัติ เมื่อกองหน้าเข้ามาช่วยจึงปรี๊ดตัวออกไปตั้งแนวกองหลัง การเล่นรัคและมอลต้องเล่นได้อย่างรวดเร็ว คล่องแคล่วว่องไว มิฉะนั้นแล้วจะครอบครองลูกไม่ดีหรืออาจไม่ได้ลูกบอลเลย

8. การรุกและการป้องกันจากการทำแถวท่อม และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

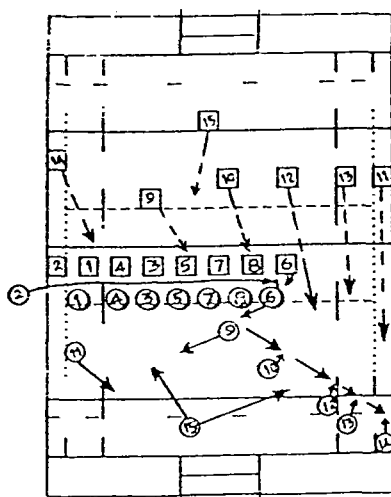
- ก. การโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ข. การโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ค. การโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- ง. การทุ่มลูกบอลเข้าแถวท่อมเร็ว และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
- จ. การโยนลูกเข้าแถวท่อมแล้วเกิดกลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

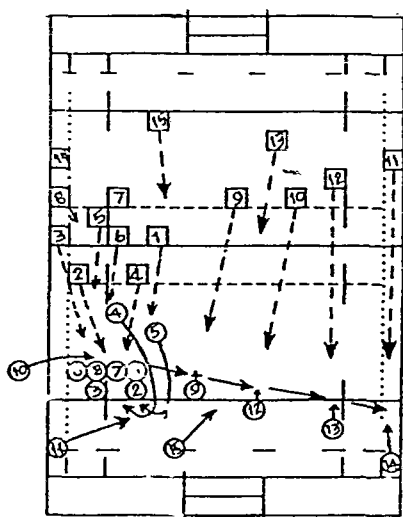
ก

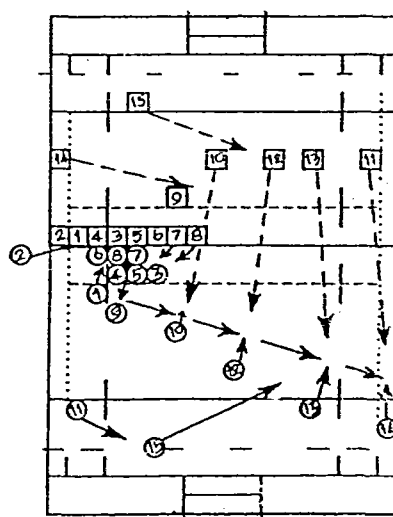
ข

ก

ข

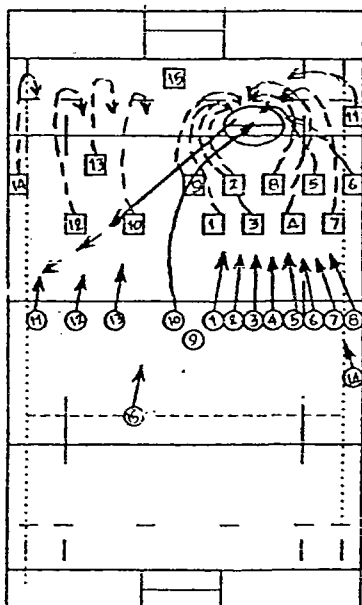
ค

ภาพประกอบ 9 (ก. ข. ค. ง. จ.) การรุกและการป้องกันจากการทำแถวท่อม และเล่นต่อเนื่อง ด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

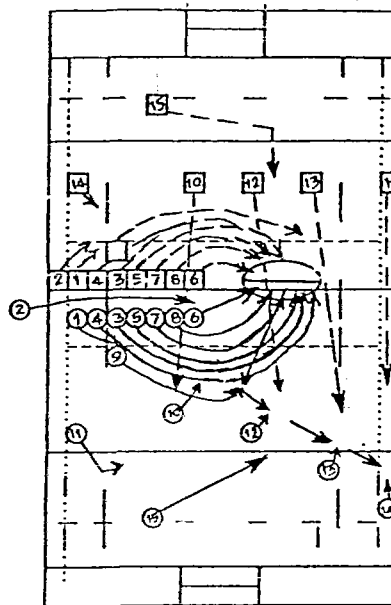
การทำแถวท่อมเป็นการรุกและการป้องกันส่วนมากกองหน้าเท่านั้นที่เป็นผู้เล่น การทำแถวท่อมจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อลูกบอลออกนอกสนามทุกครั้ง ทีมที่เล่นแถวท่อมได้ดีจะเป็นทีมที่มีโอกาสประสบความสำเร็จหรือชัยชนะได้มาก เพราะไม่ว่าใครจะเป็นฝ่ายโยนลูกบอลเข้าแถวท่อม ก็มีโอกาสแย่งลูกบอลมาครอบครองได้มาก

9. การรุกและการป้องกันแบบผสม

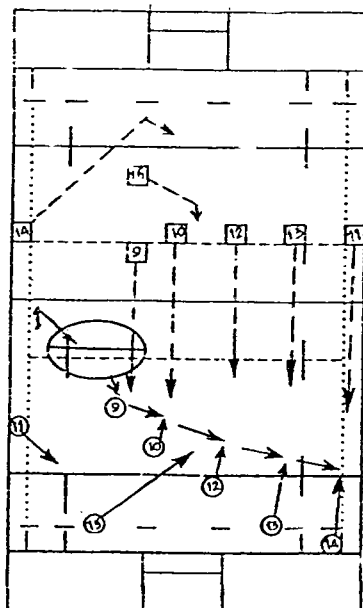
- ก. การเตะเริ่ม, กลุ่มยี่แย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 ข. จากแถวทุ่ม, กลุ่มยี่แย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 ค. จากลูกโทษ หรือลูกกินเปล่า, กลุ่มยี่แย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์
 ง. สกริมตั้ง, กลุ่มยี่แย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

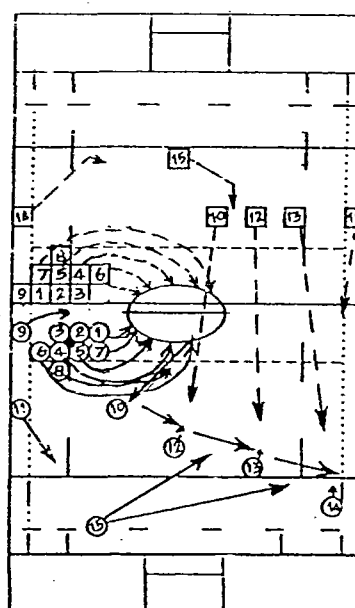
ก

ข

ค

ง

ภาพประกอบ 10 (ก. ข. ค. ง.) การรุกและการป้องกันแบบผสม

การรุกและการป้องกันแบบผสมที่นำจะได้ผลมากที่สุดนั้น ควรเอาการรุกและการป้องกันหลาย ๆ อย่างเข้าไว้ด้วยกัน โดยผู้เล่นฝ่ายรุกและฝ่ายป้องกันจะถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ กัน โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในแดนรับใกล้เขตประตู และถึงแม้ว่าการรุกและการป้องกันแบบผสมนี้จะมีการประกบตัวผู้เล่นที่มีลูกบอลอย่างใกล้ชิดได้ดีเท่า ๆ กับการรุกและการป้องกันแบบอื่น ๆ ที่มีการสนับสนุนและซ้อนกันในแนวลึกก็ตาม ระบบการรุกและการป้องกันแบบนี้ก็ยังจำเป็นต้องมีผู้เล่นที่มีความสามารถและประสบการณ์ที่ดีด้วย จึงจะทำให้ทีมได้รับความสำเร็จ

สรุปแล้วระบบการเล่นทั้งหมดจะประสบความสำเร็จได้เมื่อระบบนั้นมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เล่นที่เราใช้อยู่ การเล่นเกมแบบใดระบบต่าง ๆ มาใช้นั้น เราจะพบว่ามีย่อยครั้งที่ทีมนั้น ๆ ขาดแคลนผู้เล่นที่เหมาะสมในการจะทำให้ระบบที่เขานำมาใช้นั้นมีความสมบูรณ์และประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ดังนั้น ระบบที่ดีที่สุดนั้นจะต้องอาศัยผู้เล่นที่มีความสามารถพิเศษและไม่มีระบบใดประสบความสำเร็จโดยการใช้ผู้เล่นธรรมดา ๆ และแม้ว่าเทคนิคการเล่นจะมีความสำคัญมาก ในการแข่งขันนั้นจะดีไม่ได้ถ้าผู้เล่นปราศจากเทคนิคและทักษะที่ดีในการเล่น

การเล่นทีมเบื้องต้น

เจริญ แสงภักดี (2526 : 73) ได้กล่าวถึงการเล่นทีมเบื้องต้นไว้ดังนี้ คือ

หน้าที่และการเล่นของกองหน้า

หน้าที่และการเล่นของกองหน้าสรุปได้ดังนี้

1. หลังจากเตะเริ่มเล่นแล้ว ผู้เล่นฝ่ายเตะพยายามวิ่งซาร์จผู้ที่เล่นลูกฝ่ายตรงข้ามโดยทันที ถ้ารับลูกได้อาจเล่นต่อไปได้หลายทาง เช่น เล่นลูกด้วยตนเองโดยกองหน้ามัดเป็นกลุ่มยื้อแย่ง หรือ สกริมย่อย พยายามส่งลูกหรือเอาลูกออกให้กองหลังเล่นต่อไปให้ได้

กองหน้าฝ่ายตรงข้ามนั้นควรรับลูกนี้ให้ได้ แล้วอาจตัดสินใจทำได้หลายอย่างตามที่กล่าวมาแล้ว เช่น ส่งให้กองหลังทันที เล่นลูกไปเอง ทั้งนี้แล้วแต่โอกาส

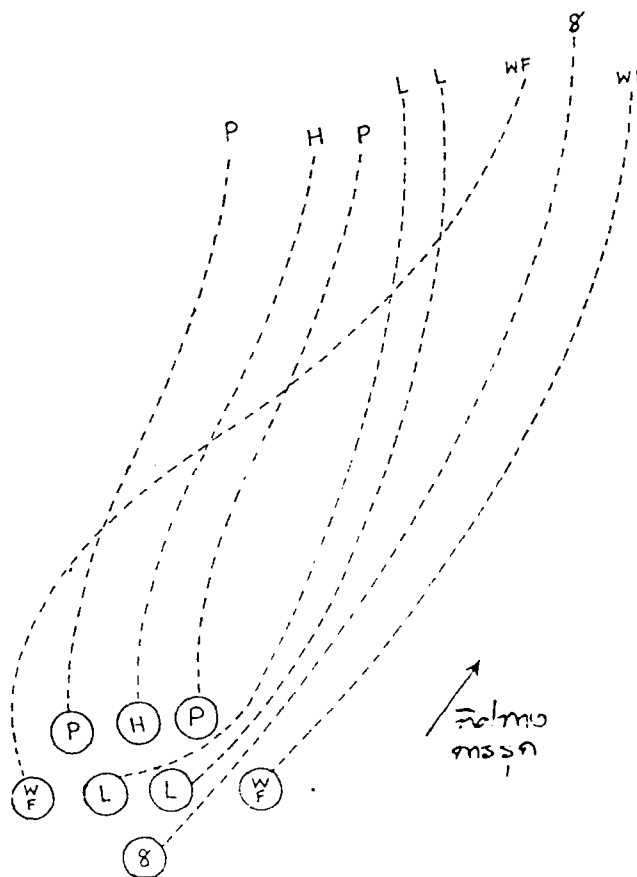
2. กองหน้าเมื่อส่งลูกไปแล้วให้รีบไปซ้อนไลน์กองหลัง หรือต่อไลน์กองหลังในบางกรณี แต่โดยทั่วไปเป็นผู้ช่วยกองหลังเมื่อเกิดปัญหาขึ้น เช่น เล่นลูกนั้นพลาดไป

3. ในสกริมตั้งผู้เล่นกองหน้า โดยเฉพาะซุกเกอร์พยายามซุกลูกเอามาให้ได้ โดยมีพร็อบซายและชาวช่วย และพร็อบรวมทั้งผู้เล่นทุกคนในแถวหลังออกแรงดันอย่างแรงและต่อเนื่องด้วยเมื่อลูกออกจากสกริมแล้ว ผู้เล่นแถวหลังรีบถอยตัวออกและไปซ้อนแถวกองหลังโดยเร็ว คอยช่วยกองหลังในการต่อแถวหรือเล่นลูกที่กองหลังทำเสียหรือพลาดไปในบางครั้ง

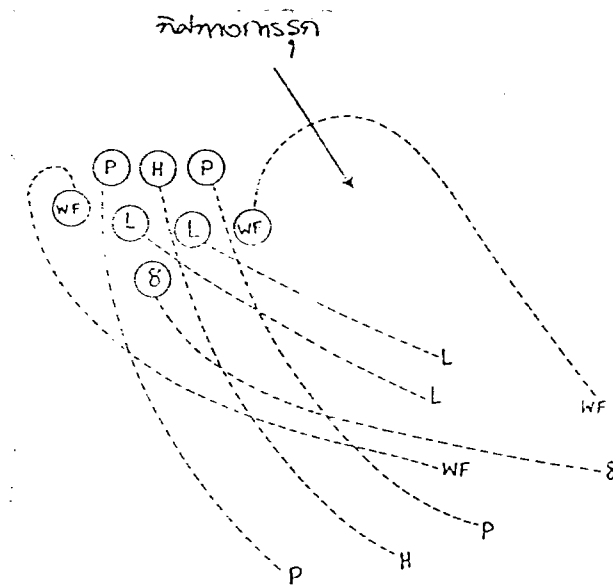
สำหรับผู้เล่นแถวหน้าในสกริม พยายามดันตรงไว้เล็กน้อย อย่าเพิ่งถอยตัวออกโดยฉับพลัน ทั้งนี้เพื่อหวังเหนี่ยวกองหน้าฝ่ายตรงข้ามเอาไว้ด้วยไม่ให้ลงไปช่วยรบกวนการเล่นของฝ่ายเดียวกับเราได้ง่ายตายนัก

4. ในแถวทุ้มที่ผู้เล่นในแถวทุ้มพยายามรับลูกโยนให้ได้ซึ่งอาจเล่นต่อไปได้หลายกรณี เช่น ทะลุแนวไปเองข้างหน้าและเล่นไปด้วยเท้า หรือมัดกันเป็นกลุ่มยื้อแย่ง ทำสกรัมย่อย และส่งลูก หรือปัดลูกให้สกรัมฮาล์ฟ หรือส่งลูกยาวให้พวกทรีควอเตอร์ ก็ขึ้นอยู่กับโอกาสและจังหวะ และเมื่อลูกออกกองหลังไปแล้ว รีบออกไปซ้อนแถวของกองหลัง คอยช่วยกองหลังทุกกรณีที่กองหลังมีปัญหา หรืออุปสรรคในการรุกต่อไป

ในกรณีตกเป็นฝ่ายรับให้ลงไปช่วยกองหลังโดยเร่งด่วน หรือแตกตัวออกวิ่งไปทางมุมตรงทางด้านตรงข้ามของฝ่ายตน ถ้ายังหาที่หมายที่ดีไม่ได้ในบางครั้ง

ภาพประกอบ 11 การเล่นของกองหน้าขณะรุก

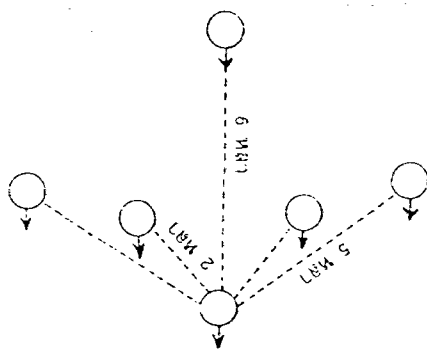

ภาพประกอบ 12 การเล่นของกองหน้าขณะรับ

5. เมื่อได้จังหวะให้บุกทะลวงแนวกองหน้าหรือกองหลังของฝ่ายตรงข้ามเพื่อนำลูกบอลขึ้นไปวางทริคให้ได้

ผู้เล่นกองหน้าต้องแข็งแกร่ง สมรรถภาพทางกายดี เล่นได้ไม่รู้สึกละเมื่อยเหนื่อย ตลอดทั้งมีการรับ-ส่ง การเตะลูก การเลี้ยงลูกด้วยเท้าดี การมัดสกัดได้แน่นหนา

6. การตามลูกที่เตะไป ไม่ว่าจะเป็นลูกเตะโด่งไปข้างหน้า ลูกเตะผ่านหรือลูกเตะเลียดไปตามสนาม กองหน้าจะต้องตามไปในทางลึก ไม่ใช่วิ่งหน้ากระดานเข้าไป กองหน้า 3 คนควรฟอร์มกันเป็นรูปตัว V หักกลับ ขณะที่วิ่งไป โดย 2 คนที่วิ่งตามหลังห่างคนนำประมาณ 2 หลา ถ้ามี 4 คนให้คนที่ 4 วิ่งอยู่ตรงหลังคนนำเลยห่างประมาณ 6 หลา ซึ่งจะกลายเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน และถ้ามีคนที่ 5 และ 6 ให้ขึ้นมาอยู่เกือบ ๆ ระดับเดียวกับคนนำทั้ง 2 ข้าง แต่ห่างคนนำ 5 หลา เมื่อฟอร์มกันเช่นนี้จะมองดูคล้ายตัว W มีหางนั่นเอง จะทำให้กลุ่มพื้นที่ และช่วยเหลือกันในการเล่นลูกได้ดีขึ้น

ภาพประกอบ 13 การฟอร์มแบบ W มีหาง

หน้าที่และการเล่นของกองหลัง

1. กองหลังวางแถวของตนเพื่อที่จะพร้อมรุกและรับตามโอกาส พร้อมเสมอที่จะบุกหรือสกัดกันโดยจับผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามในตำแหน่งเดียวกัน
2. สำหรับสกริมฮาล์ฟใส่ลูกเข้ามาทางด้านลู่สแฮดแล้ว เดินเลาะมาข้างหลังลูก ถ้าลูกออกแล้วโยนให้ฟลายฮาล์ฟในจังหวะเดียว อาจพุ่งส่งหรือบิดหมุนตัวส่ง ขึ้นอยู่กับโอกาสและความเหมาะสม
3. หน้าที่ของสกริมฮาล์ฟส่วนใหญ่ต้องอยู่ใกล้กองหน้าตลอดเวลาเพื่อที่จะดำเนินการรุกได้เสมอ เป็นตัวเชื่อมกองหน้ากับกองหลัง และบางครั้งอาจจะต้องบุกทะลวงไปเอง
4. ฟลายฮาล์ฟเป็นตัวละครสำคัญในการควบคุมแผนการต่าง ๆ ในการรุก เป็นคนเดียวที่สามารถตัดสินใจได้ดีว่า จะส่งลูกไปให้พวกทรีควอเตอร์ หรือจะใช้วิธีเตะหรือเอาลูกไปเอง รวมทั้งรุกไปทางด้านไหนของสกริม ต้องตัดสินใจอย่างไรดีที่สุด เป็นตัวนำไลน์ของทรีควอเตอร์เคลื่อนที่ไปในการบุกและฟลายฮาล์ฟต้องเปลี่ยนวิธีการเล่นของคนตลอดเกม
5. ทรีควอเตอร์ทุกคนต้องเข้าร่วมในการรุกและรับ ในการรุกต้องเชื่อมั่นว่ามีหน้าที่ทำทรีให้ได้ ทรีควอเตอร์ต้องมีสายตาไวและเห็นเหตุการณ์รอบข้าง
6. เซนเตอร์ทรีควอเตอร์นั้น ต้องรับ-ส่งลูกในขณะที่วิ่งเร็วเต็มที่ได้ดีและรักษาระยะต่อไลน์ไม่ให้ล้ำหน้า พยายามป้อนลูกให้วิ่งทรีควอเตอร์ทำทรีให้ได้
7. วิงทรีควอเตอร์เป็นตัวทำทรี จึงต้องวิ่งเต็มเหยียดด้วยความเร็ว ชำนาญในการเล่นเฉียงและแฮนด์ออฟได้ดีกว่าคนอื่น ๆ และควรเตะลูกได้ทั้ง 2 เท้าถ้าวิ่งไปเองหรือส่งลูกให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันที่ขึ้นมาช่วยไม่ได้ ควรเตะผ่านให้ได้ทุกครั้งโดยเตะไปหากลุ่มกองหน้าของพวกเขาเหมือนกัน ถ้าเป็นผู้โยนลูกเข้าแถวทุ่มก็ควรโยนเข้ามาตรงผู้เล่นของเราที่รับดีที่สุด
8. ฟูลแบ็ค ต้องไม่หวั่นไหวตกใจง่าย ๆ ต้องรับลูกได้ทุกโอกาส สามารถซ่อนหยิบลูกขึ้นมาด้วยความมั่นใจ เตะลูกได้ทั้งสองเท้า ควรรู้ทฤษฎีของเกมที่ว่าการรุกควรจะดำเนินไปทางใด ยิ่งกว่าผู้เล่นคนอื่นข้างเดียวกันนอกจากหัวหน้าที่มี

เวลาสกริมควรรยืนอยู่ในตำแหน่งที่สามารถวิ่งไปจับวิ่งคู่ต่อสู้ทางด้านใดด้านหนึ่งของเส้นนอกได้ ถ้าสกริมฟอร์มประมาณกลางสนาม ควรรยืนเกือบตรงหลังฟลายฮาล์ฟ ถ้าสกริมฟอร์มเกือบติดเส้นนอก ควรรยืนข้างหลังตรงกับอินไซด์เซนเตอร์ของฝ่ายเดียวกัน ตามปกติควรรยืนหลังฟลายฮาล์ฟ 15 หลา และขณะแถวทุ้มก็ยืนลักษณะเดียวกัน

เมื่อเตะเริ่ม เตะลูกพร้อมเริ่ม หรือลูกโทษควรรยืนบนเส้นนอกหลังวงรีควอเตอร์ทางด้านคู่ต่อสู้ที่เตะมา สำหรับลูกโทษถ้าคู่ต่อสู้เตะเอาประตูควรรยืนใต้คานประตู

9. กองหลังต้องพยายามรับ-ส่งลูกให้แม่นยำด้วยความเร็ว เมื่อเป็นฝ่ายรับต้องหยุดการบุกฝ่ายตรงข้ามให้ได้ด้วยการจับ เป็นต้น

หลักในการเล่นทีมของกีฬารักบี้ฟุตบอล

อิทธิชัย วัฒนา (2541 : 22) ได้กล่าวว่าหลักในการเล่นทีมของกีฬารักบี้ฟุตบอล จะแบ่งลักษณะการเล่นออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การรุก (Offense)
2. การป้องกัน (Defense)

ปรัชญาของการรุก (Philosophy of Offense)

1. รูปแบบในการเล่น อย่าถือเป็นเรื่องหลักโดยตรงในการเล่นรักบี้ฟุตบอลเพราะเวลาเล่นจะเป็นไปโดยอัตโนมัติ
2. ทีมส่วนมากมักรุกด้วยระบบการเล่นด้วยกองหน้าและกองหลังสลับกัน อาจผิดกันที่ถ้าทีมใดมีผู้เล่นกองหน้าที่ได้เปรียบฝ่ายตรงข้ามก็อาจจะใช้กองหน้าเล่นเท่านั้น
3. ผู้เล่นฝ่ายรุกจะต้องทราบกำลังและความเร็วที่ฝ่ายรับจะกลับมาป้องกันนั้น เพราะเป็นระยะที่สำคัญมาก (การคาดคะเนกำลังและความเร็วของฝ่ายตรงข้ามได้)
4. ความเร็วเป็นสิ่งสำคัญของผู้เล่นกองหลัง ที่จะหลบหลีกขึ้นไปทำการรุกและกลับไปป้องกันให้ทันกับเหตุการณ์
5. แม้ว่าผู้เล่นฝ่ายป้องกันกับฝ่ายรุกจะมีความจำเป็นที่สุดในการเล่นรักบี้ฟุตบอล แต่อย่าลืมว่าผู้เล่นทุกคนจะเป็นเพื่อนร่วมทีมคอยช่วยเหลือทั้งการรุกและป้องกันเสมอ
6. การรุกที่เชื่องช้านับเป็นการด้อยพัฒนาอย่างเห็นได้ชัด
7. ทีมจำนวนมากจะเสียขบวนในการขึ้นไปรุกในแดนหน้า ซึ่งเป็นการง่ายที่ฝ่ายตรงข้ามเตะลูกยาวจากที่ต่าง ๆ ของสนาม รุกกลับอย่างรวดเร็วจนเสียขบวนได้
8. ผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงใหญ่จะมีบทบาทที่จะได้เปรียบคู่ต่อสู้ในการเล่น (ทั้งรุกและรับ)
9. จุดสำคัญของการรุกสมัยใหม่ คือ มีทั้งความคล่องแคล่วว่องไวไปกับลูกบอลและความยืดหยุ่นในการบีบ และการขยายของการรุกที่มีผลแก่ฝ่ายป้องกัน

หลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายรุก (Principle of Offense)

ในการเล่นรักบี้ฟุตบอล ทุกคนในแต่ละตำแหน่งจะต้องรับผิดชอบหน้าที่ของตนเองอย่างเคร่งครัด เพราะในตำแหน่งของตนเองจะรับช่วงมาจากตำแหน่งอื่นและต้องส่งต่อไปอีก โดยเฉพาะในกลุ่มกองหลังหรือกลุ่มกองหน้าในการเข้าสกรัม ถ้าใครวิ่งไม่ทันหรือหยุดไปคนใดคนหนึ่งก็จะทำให้เกมการเล่นเสียไปทันที ดังนั้นถ้าจะลงเล่นในตำแหน่งใดแล้วจะต้องศึกษาให้รู้ถึงวิธีการเล่นเฉพาะตำแหน่งของตนเองก่อน จึงจะทำให้เล่นได้อย่างสนุกสนาน

ก. การเล่นของกองหน้า (Forward Playing) ในการเล่นของกองหน้านั้น การเล่นโดยทั่วไปแล้วไม่ได้จำเพาะเจาะจงว่าจะต้องยืนเป็นแนวส่งลูก แต่จะเล่นกันเป็นกลุ่มเมื่อได้ลูกแล้วจะวิ่งไปข้างหน้า เมื่อมีการเข้าปะทะกับฝ่ายตรงข้ามก็จะส่งลูกให้กันในระยะสั้นแล้วก็จะตามต่อกันไปเรื่อย ๆ จนไม่สามารถส่งลูกต่อกันได้ก็จะทำมอลหรือทำรัค เมื่อถูกรับหรือถูกแท็คเกิล เอาลูกออกส่งกองหลังโดยสกรัมฮาล์ฟ เมื่อลูกถูกส่งออกไปแล้วก็จะวิ่งติดตามลูกไปตลอดจนกระทั่งกองหลังถูกจับหรือไม่สามารถวิ่งต่อไปได้ก็จะส่งลูกให้แล้วก็จะทำลักษณะเดิมอีกจนกว่าจะวางทรายได้

กองหน้าส่วนใหญ่แล้วจะเป็นผู้เล่นลูกกลุ่มแรก ไม่ว่าจะเป็นการเตะเริ่ม (Kick Off) กลางสนามหรือที่เส้น 22 เมตร หรือการเล่นลูกโทษ การเข้าสกรัม แกว่ทุ่ม ผู้เล่นกองหน้าที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง โดยส่วนใหญ่จะมีรูปร่างสูงใหญ่
2. เรียนรู้วิธีการฝึกโดยเฉพาะ เช่น การทำสกรัม แกว่ทุ่ม รัค มอล
3. มีการแท็คเกิลที่หนักหน่วง แน่นนอน
4. ส่ง-รับลูกได้ดีในระยะสั้น ๆ
5. เตะลูกและเลี้ยงบอลด้วยเท้าได้ดีพอสมควร
6. รอบรู้ในกฎกติกาการเล่น โดยเฉพาะการล้ำหน้า
7. วิ่งได้รวดเร็วในระยะสั้น ๆ ประมาณ 10-15 เมตร
8. สายตาต้องดูลูกบอลอยู่เสมอว่าลูกบอลจะไปในทางใด

ข. การเล่นของกองหลัง (Back Playing) ในการเล่นของกองหลังสิ่งสำคัญที่สุดก็คือ การรับ-ส่งลูกบอลต้องแน่นนอน การจัดระยะต่อในแต่ละตำแหน่งต้องทำได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสม เมื่อลูกบอลถูกส่งมาจากกองหน้าจะได้กระทำได้เลยทันทีไม่ต้องรอกันอีก ส่งลูกบอลได้ในระยะไกล เมื่อได้รับลูกบอลแล้ววิ่งตรงขึ้นไปข้างหน้าแล้วส่งต่อไปอีก กองหลังที่มีการประสานงานกันดี มีกลวิธีในการหลอกจ่อคู่ต่อสู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วก็จะสามารถทำทีมประสพชัยชนะได้ การวางทรายส่วนใหญ่แล้วจะเป็นกลุ่มกองหลัง แต่ก็ต้องขึ้นอยู่กับกองหน้าว่าจะสามารถนำลูกมาให้กองหลังเล่นได้มากน้อยเพียงไร ถ้ากองหน้าตามลูกมาได้ตลอด กองหลังก็จะเล่นได้ง่ายขึ้น หรือถ้ากองหลังตามเข้าจับฝ่ายตรงข้ามได้ตลอด กองหลังก็จะเล่นได้สบายขึ้น ลักษณะผู้เล่นกองหลังที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความสมบูรณ์ของร่างกายดี มีความรวดเร็ว ความคล่องแคล่วว่องไวในการเล่นหลักสูง
2. รู้ถึงวิธีการเล่นของกองหน้าตลอดเวลาว่ากองหน้าจะเล่นลูกไปข้างหน้าเอง หรือเพื่อจะส่งกลับมาให้กองหลังเล่น
3. มีความสามารถในการส่ง-รับลูก เตะลูกได้เป็นอย่างดี
4. มีความรู้กฎกติกาในการเล่นในส่วนที่เกี่ยวกับตำแหน่งการเล่นของตนเอง
5. ฝึกซ้อมร่วมกับกองหลังคนอื่นเกี่ยวกับกลวิธีในการเล่นเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กันและนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากหลักการข้างต้น ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ผู้เล่นที่เป็นฝ่ายรุกทุกคนต้องมีจุดมุ่งหมายในการเล่นคือ

1. ต้องวิ่งไปข้างหน้า (Go-Forward) จุดหมายคือเส้นประตู (Goal-Line) ของฝ่ายตรงข้ามทุกครั้ง เมื่อได้ครอบครองลูก ไม่ว่าจะเป็นกองหลังหรือกองหน้า จนกว่าจะถูกจับหรือส่งลูกออกไปในลักษณะที่ได้เปรียบในการเล่นเพื่อการวางทรย์ ผู้เล่นจะไม่วิ่งอ้อมลงทางด้านหลังหรือวิ่งเฉียง นอกจากผู้เล่นคนสุดท้ายของแนว เช่น ปีกซ้ายหรือปีกขวา ซึ่งจะมีพื้นที่มาก ก็สามารถวิ่งเฉียงออกไปเพื่อหลบหลีกการป้องกัน เพื่อที่จะไปวางทรย์ได้ที่มุมสนาม
2. ความต่อเนื่อง (Continuity) การเล่นของทีมที่ดี เกมจะต้องต่อเนื่องกันตลอดเวลา ลูกจะไม่หยุดนิ่ง จะมีการเล่นที่ต่อกันตลอดไม่จนกระทั่งลูกถูกวางทรย์ เช่น ในการรับ-ส่งลูกจะต่อเนื่องส่งต่อกันไปเรื่อย ๆ เมื่อมีคนเข้ามาจับก็จะส่งต่อไปได้อีก
3. การสนับสนุน (Support) ในการเล่นเป็นทีมที่ดีจะมีการเล่นสนับสนุนกันอยู่ตลอดเวลา ในเกมรุกเมื่อมีผู้เล่นวิ่งถือลูกไปข้างหน้าก็จะมีคนติดตามอยู่ตลอดเวลา และสามารถที่จะช่วยเหลือได้ เมื่อไปไหนไม่ได้ก็จะได้ส่งลูกให้ เมื่อผู้เล่นที่มีลูกอยู่ถูกจับก็สามารถเก็บลูกไปเล่นต่อได้หรือทำรัค มอล ได้ในทันที ทำให้เกมการรุกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. การควบคุม (Control) การควบคุมเกมการเล่นได้ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญในการแข่งขัน ถ้าทีมใดสามารถควบคุมการเล่นให้เป็นไปอย่างที่ต้องการได้ก็สามารถที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้มาก แต่การที่จะควบคุมเกมการเล่นได้ก็ต้องอาศัยการฝึกฝนในทีมอย่างมากที่จะทำให้ทั้งทีมเล่นในแบบเดียวกัน ผู้เล่นทุกคนต้องมีวินัย (Discipline) รับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง ถ้ามีผู้เล่นตามใจตนเองแล้วก็จะทำให้ทีมรวนเรไม่สามารถควบคุมได้ ผู้เล่นคนอื่น ๆ ก็จะตามไม่ทันในขณะเดียวกันถ้าทำให้ทีมฝ่ายตรงข้ามหันมาเล่นตามที่เรต้องการโอกาสทำให้ทีมประสบความสำเร็จก็มีมากด้วยเช่นกัน
5. ความกดดัน (Pressure) การสร้างความกดดันเป็นสิ่งสำคัญทั้งในการรุกและการรับ ถ้ากองหน้าครอบครองบอลเคลื่อนที่ไปข้างหน้า มีการสนับสนุนและการควบคุมได้เป็นอย่างดี ก็จะสร้างความกดดันให้เกิดกับฝ่ายตรงข้ามให้ระวังในการเล่นของกองหน้ามาก เมื่อเออลูกส่งออกมากองหลังก็จะเล่นได้ง่ายขึ้น หรือถ้าลูกอยู่กับฝ่ายตรงข้าม การเข้าจับหรือแทคเกิ้ลได้ทันทีทุกครั้ง

ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มกองหน้าเข้าสกัดกันหรือกองหลังก็จะทำให้เกิดความกดดันแก่ฝ่ายตรงข้ามทำอะไรไม่สะดวก ทำให้เกิดการพะวงและผิดพลาดได้ ก็สามารถฉวยโอกาสเข้าทำคะแนนได้เช่นกัน

6. การหลอก-การเข้าทำ (Decision-Making) เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งในการรุกนอกเหนือจากหลัก 5 ข้อที่เป็นพื้นฐานในการเล่นแล้ว เพราะการหลอกและการเข้าทำจะเป็นจุดที่ทำให้เกิดการได้หรือเสียคะแนนในทันที ถ้าทีมใดมีวิธีการนี้มากและเลือกนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมแล้วก็จะมีโอกาสได้คะแนนมาก ดังนั้นการหลอกและการเข้าทำจึงเป็นการชิงไหวพริบของทีมทั้งสองฝ่าย แต่ก็ขึ้นอยู่กับการเล่นที่ทำงานชาญและช่วงเวลาจังหวะที่นำมาใช้ แต่ถ้าเป็นลักษณะผู้เล่นตัวต่อตัว ก็จะเป็นความสามารถเฉพาะตัวที่ผู้เล่นจะต้องฝึกหัดตนเองให้เกิดความชำนาญเฉพาะตัวเท่านั้น (สมศักดิ์ ผ่องพันธ์. 2532 : 94) หลักสำคัญ ๆ ในการรุกทั้งหมดต้องอาศัยผู้เล่นที่มีทักษะและเทคนิคที่ดี พร้อมทั้งได้รับการฝึกฝนมาตามขั้นตอน มีระบบแบบแผน โดยเฉพาะความสามารถพิเศษสำหรับผู้เล่น ซึ่งจะต้องพิจารณาเป็นพิเศษด้วย

ปรัชญาการป้องกัน (Philosophy of Defense)

1. การป้องกันที่ดีที่สุด คือ การยึดลูกให้อยู่ในการครอบครองของฝ่ายตน ภายใต้กำหนดเวลาของการแข่งขัน โดยการถูกต้องตามกติการักบี้ฟุตบอล จะไม่มีคำว่าแพ้
2. การป้องกันทุกอย่าง ยุทธวิธีต้องมีเป็นพื้นฐานในแต่ละบุคคล ความสามารถเป็นสิ่งที่มิพบาถึง 3 เท่า ในการร่วมเตรียมการกับเพื่อนร่วมทีมและควบคุมช่องว่าง
3. ในเมื่อการรุกผ่านไปถึงเส้นแรกของการป้องกันคือเส้นแบ่งแดน ผู้เฝ้าฝ่ายป้องกันต้องพร้อมที่จะจับหรือบีบบังคับให้ผู้เล่นฝ่ายรุกหยุดอยู่กับที่
4. การป้องกันทุกรูปแบบ ยุทธวิธีต้องใช้ให้เป็นประโยชน์ ซึ่งความสามารถของแต่ละบุคคลที่จะต้องอ่านเกม และปฏิบัติร่วมกันในทีม
5. การฝึกพื้นฐานการป้องกันนั้น ต้องยึดหยุ่นพอสมควร สำหรับทีมที่มียุทธวิธีในการป้องกันหรือการรุกย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์นั้น ๆ ที่จะเกิดขึ้น การประสานงานของฝ่ายป้องกันจะสำเร็จโดยง่าย ถ้าฝ่ายผู้เล่นทั้งหมดเข้าใจหลักการเล่นร่วมกัน
6. โค้ชจะต้องทำให้เห็นจริงว่า ทีมของตนเปรียบเสมือนกระเจี๊ยบที่คอยส่องสะท้อนภาพอยู่ตลอดเวลาถึงปรัชญาความผิดพลาดของเขาและการไว้วางใจของตน ซึ่งจะสามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของทีมในแบบที่ตนพึงพอใจ
7. คัดค้านไม่ให้ผู้เล่นคนใดคนหนึ่งรุกอย่างดุดันเพราะไม่ทำให้ขวัญของทีมดีขึ้นเลย
8. การพัฒนาผู้เล่นให้พร้อมนั้น จะต้องมีการบวกรวมการที่ต่อเนื่องกัน โดยเริ่มฝึกตั้งแต่วันแรก
9. การฝึกการป้องกัน โค้ชจะต้องฝึกเหมือนของจริง ต้องฝึกแบบเต็มสนามและมีการวิเคราะห์หลักการป้องกันเป็นรายบุคคล และหลักสำคัญรวมเหมือนกับความต้องการจริง

10. การเริ่มฝึกครั้งแรก อาจจำเป็นต้องทำการฝึกแบบแยกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ก่อนจนถึงหลักการป้องกัน การสนับสนุน การควบคุม และการแยกตัวในพื้นที่จำกัด แบบแผนในการประสานงานนี้เป็นข้อที่เจาะจงของการป้องกัน

หลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายป้องกัน (Principle of Defense)

หลักการสำคัญของการป้องกันที่ควรจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจมีดังนี้

1. ทำให้การรุกช้าลง (Delay) คือ การกระทำให้การรุกของฝ่ายตรงข้ามช้าลงหรือเกิดการชะงัก ลังเล รือร้อ ซึ่งมีวิธีการปฏิบัติดังต่อไปนี้ เมื่อฝ่ายเราสูญเสียการครอบครองบอลนั้นก็หมายความว่าเรากำลังจะตกเป็นฝ่ายป้องกัน ดังนั้นผู้เล่นที่อยู่ใกล้กับลูกบอลจะต้องรีบพุ่งเข้าหาฝ่ายรุกที่กำลังครอบครองลูกบอลอยู่ในทันทีทันใด ทั้งนี้เพื่อเป็นการยับยั้งหรือชะลอการเปิดเกมรุก และไม่ฝ่ายตรงข้ามสามารถเปิดเกมรุกเข้ามาหาเราได้อย่างสะดวกนั่นเอง พร้อม ๆ กันนั้นก็ให้รีบแย่งลูกบอลกลับคืนมาอยู่ในความครอบครองของเราให้เร็วที่สุดเพื่อที่จะทำการรุกได้กลับนั่นเอง แต่เป้าหมายหลักที่แท้จริงแล้ว ก็คือ การกระทำฝ่ายตรงข้ามเปิดเกมรุกด้วยความลำบากและช้าลงนั่นเอง

2. สร้างความสมดุลย์ (Balance) ขั้นตอนนี้ผสมผสานกับขั้นตอนแรก เป็นการสร้างความสมดุลย์เกี่ยวกับตัวผู้เล่นโดยให้มีขบวนการที่สัมพันธ์กันโดยหลักทั่ว ๆ ไปของฝ่ายรุกเมื่อเปิดเกมรุกเข้ามาหาฝ่ายเราจะมีผู้เล่นอื่น ๆ คอยเติมเสริมขึ้นมา เพื่อให้มีผู้เล่นฝ่ายรุกมากกว่าฝ่ายป้องกันซึ่งจะสะดวกต่อการทำคะแนน ดังนั้นเมื่อฝ่ายป้องกันได้กระทำการให้การรุกช้าลง (Delay) แล้วจะต้องรีบสร้างความสมดุลย์ของผู้เล่นฝ่ายป้องกันอย่างรวดเร็ว ยกตัวอย่างเช่น เมื่อเราเป็นฝ่ายรุกพาลูกบอลเข้าไปทำคะแนนฝ่ายตรงข้ามแล้วเกิดพลาดหรือเรียกว่าเสียการครองลูกบอล เราก็จะตกเป็นฝ่ายป้องกันไปในทันที ดังนั้นผู้เล่นกองหน้าหรือใครก็ตามที่เสริมเติมขึ้นไปในแนวหน้านั้นต้องรีบเร่งความเร็ว (Speed) กลับลงมาในแดนของตนเองทันที ทั้งนี้เพื่อที่จะทำให้ผู้เล่นฝ่ายป้องกันมีจำนวนมากกว่าฝ่ายรุก การป้องกันจึงจะได้ผลดี

3. มีความมั่นใจมีสมาธิ (Concentrate) คือความมีสติที่มั่นคงและมั่นใจในขณะที่ฝ่ายป้องกันกำลังถูกโจมตี ต้องไม่ตื่นตระหนกหรือตกอกตกใจจนเกินกว่าเหตุถึงกับวิ่งกันพล่านจนไม่รู้ว่าใครเป็นใคร หรือใครควรจะทำอะไรอย่างไร เมื่อควบคุมสติได้แล้วให้รีบวิ่งไล่แย่งเอาลูกบอลกลับคืนมาอยู่ในความครอบครองของเราให้ได้และพร้อมที่จะเปิดเกมรุกโต้ตอบในทันทีที่มีโอกาสโดยยึดหลักกว้าง ๆ ผู้เล่นฝ่ายป้องกันจะต้องหันหน้าเข้าหาผู้เล่นฝ่ายรุกติดตามการเล่นอยู่ทุกขณะและใช้ไหวพริบความสามารถในการเล่นให้มาก รวบรวมพลังกันในการป้องกันให้เต็มที่

4. ควบคุม (Control) พื้นที่ที่เป็นอันตรายในกรณีที่เราตกเป็นฝ่ายป้องกัน คือ บริเวณหน้าเขตประตูของฝ่ายเรา ดังนั้นการคุมคน (Man Marking) ต้องนำออกมาใช้อย่างรัดกุมและเด็ดขาดในทุกกรณี ภายใต้ขอบข่ายของกติกาการแข่งขันเพื่อมิให้เกิดการเสียคะแนน ในขณะที่เดียวกันผู้เล่นคนอื่น ๆ ก็ไม่ควรที่จะละเลยการกระทำการคุมคนและคุมพื้นที่ ในการที่ผู้เล่นจะมีความสามารถในขั้นตอนดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้เล่นจะต้องมีสมรรถภาพทางกายที่ดีเยี่ยม มี

ความอดทน ความคล่องตัวเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนไม่ควรจะมองผ่านหรือลืมนึกถึงโอกาสที่จะทำการเตรียมการรุกโต้กลับโดยฉับพลันด้วย

การรุกและการป้องกันแบบผสมที่นำได้ผลมากที่สุดนั้น ควรจะรวมเอาการรุกและการป้องกันหลาย ๆ อย่างเข้าไว้ด้วยกัน โดยผู้เล่นฝ่ายรุกและฝ่ายป้องกันจะถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่แตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในแดนรับใกล้เขตประตู และถึงแม้ว่าการรุกและการป้องกันแบบผสมนี้จะมีผลกระทบต่อผู้เล่นที่มีลูกบอลอย่างใกล้ชิดได้ทีเดียว ๆ กับการรุกและการป้องกันแบบอื่น ๆ ที่มีการสนับสนุนและซ้อนกันในแนวลึกก็ตาม ระบบการรุกและการป้องกันแบบนี้ก็ยังจำเป็นต้องมีผู้เล่นที่มีความสามารถและประสบการณ์ที่ดีด้วย จึงจะทำให้ทีมประสบความสำเร็จ

สรุปแล้วระบบการเล่นทั้งหมดจะประสบความสำเร็จได้เมื่อระบบนั้นมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เล่นที่เรามีอยู่ การเล่นแบบเอาระบบต่าง ๆ มาใช้นั้น เราจะพบว่ามีย่อยครั้งที่ทีมนั้น ๆ ขาดแคลนผู้เล่นที่เหมาะสมในการจะทำให้ระบบที่เขานำมาใช้นั้นมีความสมบูรณ์และประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ดังนั้น ระบบที่ดีที่สุดนั้นจะต้องอาศัยผู้เล่นที่มีความสามารถพิเศษและไม่มีระบบใดประสบความสำเร็จโดยการใช้ผู้เล่นธรรมดา ๆ และแม้ว่าเทคนิคการเล่นจะมีความสำคัญมาก ในการแข่งขันนั้น จะดีไม่ได้ถ้าผู้เล่นปราศจากเทคนิคและทักษะที่ดีในการเล่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เอลเลนเบอร์รี่ (Ellenbury, 1971 : 5174 - 5175A) ได้ศึกษาถึงคุณค่าที่ใช้ในการทำนายถึงลักษณะทางกายภาพ ๆ ที่จะใช้กำหนดหรือชี้ให้เห็นถึงความสามารถในการแข่งขันกีฬาสเกตบอลระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยมีความมุ่งหมายที่จะกำหนดคุณค่าของข้อสอบทักษะทั้ง 10 ข้อทดสอบและองค์ประกอบของบุคคลเกี่ยวกับอายุ ส่วนสูง น้ำหนัก ในการทำนายความสามารถในการแข่งขันกีฬาสเกตบอลระดับชั้นมัธยมศึกษา (ชาย) ใน 1 ฤดูกาลแข่งขันประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาของโรงเรียน จำนวน 110 คน ทำการรวบรวมข้อมูลโดยให้นักกีฬาแสดงความสามารถ แล้วใช้ตารางการให้คะแนน (Performance Rating Chart) ของแต่ละคนในแต่ละครั้งของการแข่งขันในฤดูกาลแข่งขันปี 1969 ถึง 1970 ตารางการให้คะแนน (Rating Scale) นี้ออกแบบโดย เอลเลนเบอร์รี่ และเก็บไว้โดยผู้บันทึกคะแนนของทีม ซึ่งได้รับการเลือกโดยผู้ฝึกของทีม และได้รับการฝึกหัดจากเอลเลนเบอร์รี่ในการบันทึกคะแนน หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ คะแนนเฉลี่ยตลอดการแข่งขัน (Average Points Per Game) เปอร์เซนต์ที่ยิงประตูที่เส้นโทษ และในบริเวณทั่วไปของสนาม (Field Goal Shooting Percentage) จำนวนเฉลี่ยในการรับาวนด์ลูกบอลต่อเกมส์ (Average Rebounds Per Game) เวลาที่ลงเล่นในเกมนั้น (Minutes Played Per Game) และคะแนนรวมที่ได้ทั้งหมด (Total Performance) แล้วนำผลมาสรุป ปรากฏว่าเอลเลนเบอร์รี่ให้

ผลการทำนายเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และไม่ทำให้การทำนายผลผิดพลาด จึงได้ตัดทอนข้อทดสอบให้เหลือ 5 รายการทดสอบคือ ความสูง แรงบีบมือ การกระโดดเตะ การส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนัง และการยิงประตู 30 วินาที ซึ่งถือว่ารายการทั้ง 5 นี้เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์และสามารถใช้ทำนายความสามารถในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาได้เป็นอย่างดี

เซาเดลล์ (Shodell. 1972 : 5026 - A) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกกลไกในการเล่นลักษณะของร่างกายของผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการเล่นวอลเลย์บอลเพื่อแสดงให้เห็นว่ารูปร่าง ลักษณะ ขนาดของร่างกายมีส่วนทำให้การเล่นกีฬาวอลเลย์บอลประสบผลสำเร็จ นำแบบสอบชุดปฏิบัติการที่มีความแม่นยำและมีความเชื่อถือได้ไปใช้กับนักกีฬาวอลเลย์บอลระดับวิทยาลัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัย 93 คน ผ่านแบบสอบ 23 แบบ โดยการหาสัมพันธ์ระหว่างการสอบครั้งแรก (Pre-test) และการสอบครั้งหลัง (Post-test) ผลของการวิจัยปรากฏว่า

1. ความยืดหยุ่นของข้อมือที่มีความเชื่อถือได้และความแม่นยำ
2. ส่วนประกอบที่สำคัญในการเล่นวอลเลย์บอลคือ กำลัง
3. ความแข็งแรงไม่ได้เป็นตัวประกอบที่สำคัญที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จในการเล่น

วอลเลย์บอล

4. การขว้างบอลไกล การวิ่งเก็บของ และการวิ่งซิกแซก มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอล

เฮอร์นันเดซ (Hernandez. 1987 : 03C) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันในกีฬาประเภททีม ซึ่งประยุกต์ใช้กับกีฬาบาสเกตบอล จุดมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้เพื่อวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันเพื่อที่จะวางตำแหน่งการเล่นที่เหมาะสมซึ่งพิจารณาจาก

- 1) ความคล่องตัวในขณะเล่น
- 2) ความไม่คล่องตัวของผู้เล่น
- 3) เทคนิคเฉพาะตัวของผู้เล่น
- 4) การใช้พื้นที่ในการเล่น
- 5) แบบแผนของการเคลื่อนไหว

การที่จะวางตำแหน่งการเล่นจะต้องศึกษารูปแบบของการวางตำแหน่งของฝ่ายตรงข้ามและรูปแบบการวางตำแหน่งของทีมตนเองเป็นสำคัญ สิ่งที่โค้ชและผู้เล่นจะต้องปฏิบัติเป็นครั้งแรกคือการศึกษารูปแบบการเล่น ข้อจำกัดของการเล่นที่ควรคำนึงถึงก็คือ กติกาการแข่งขัน และความจำกัดทางร่างกายที่ใช้ในการเล่นบาสเกตบอล เช่น รูปแบบของเทคนิคการเล่น ระบบการโต้ตอบในการวางตำแหน่งของผู้เล่น ความคล่องตัวและความไม่คล่องตัวของผู้เล่น และการใช้พื้นที่ในสนามขณะแข่งขัน สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการเล่นบาสเกตบอล ผลจากการวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันปรากฏว่า การศึกษารูปแบบการเล่นและการฝึกซ้อมรูปแบบต่าง ๆ เป็นอย่างดี

ทำให้ผู้เล่นภายในทีมมีการเล่นที่ประสานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี สิ่งนี้จึงเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้สามารถอ่านแผนการเล่นของฝ่ายตรงข้ามได้เป็นอย่างดี และการฝึกซ้อมตามรูปแบบก็เป็นพื้นฐานของการพัฒนาการแข่งขัน

ยามานะกะ, ฮิวส์ และลอตท์ (Yamanaka, Hughes & Lott. 1993 : 207) ได้ศึกษารูปแบบการเล่นฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1990 (An Analysis of Playing in the 1990 World Cup for Association Football) ความชัดเจนของรูปแบบการเล่นฟุตบอลทั้งหมดของทีมในกลุ่มประเทศเครือจักรภพ ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอื่น พบว่า ในการสร้างเกมรุกจากฝ่ายรับ โดยการใช้การเตะส่งในระยะไกลและการเตะจากประตู ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเด่นชัดในการเล่นลูกกลางอากาศ ทีมยุโรปสร้างการเล่นโดยการส่งสั้น การวิ่งและการเลี้ยง การครอบครองมีความอันตรายต่อการแพ้ ทีมอเมริกาได้มีอัตราการยิงประตูโดยการผ่านบอลจากข้างสนามสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ของการผ่านบอลเข้าจากช่วงสุดท้ายของสนาม

การสิ้นสุดของทีมแอมเอรูน ซึ่งเป็นทีมที่มีรูปแบบการเล่นฟุตบอลคล้ายคลึงกับ ทีมอเมริกาใต้ มีมากกว่าสองกลุ่มอื่นจากเครือจักรภพและยุโรป ต้นเหตุที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างเด่นชัดคือ เกมการเล่นของทีมส่วนใหญ่เน้นหนักการป้องกัน

งานวิจัยในประเทศ

ลำพอง ศรีรุ่ง (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาสมรรถภาพกลไกของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสมรรถภาพกลไกของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลระดับเยาวชน ระดับอุดมศึกษา และระดับทีมชาติ ซึ่งกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอลจำนวน 90 คน แยกเป็นระดับเยาวชนจำนวน 30 คน ระดับอุดมศึกษาจำนวน 30 คน และระดับทีมชาติจำนวน 30 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง จากการสุ่มแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพกลไกของแบร์โรว์ (Barrow Motor Ability Test) ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 3 รายการ คือ การยืนกระโดดไกล การทุ่มลูกเมตชีนบอล และการวิ่งซิกแซก ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬารักบี้ฟุตบอลระดับเยาวชน ระดับอุดมศึกษา และระดับทีมชาติ มีค่าเฉลี่ยสมรรถภาพกลไกในแต่ละรายการและสมรรถภาพกลไกรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักกีฬารักบี้ฟุตบอลระดับทีมชาติ มีสมรรถภาพกลไกแต่ละรายการและสมรรถภาพกลไกรวมดีที่สุด นักกีฬารักบี้ฟุตบอลระดับอุดมศึกษามีสมรรถภาพกลไกแต่ละรายการ และสมรรถภาพกลไกรวมดีกกว่านักกีฬารักบี้ฟุตบอลระดับเยาวชน

เฉลิมพล ก่อกิจเฉลิมกุล (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการวิเคราะห์รูปแบบการเล่นฟุตบอล การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์รูปแบบการรุกและการป้องกันของการเล่นฟุตบอล ทีมฟุตบอลที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานประเภท ก. ประจำปี 2537 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงจาก 4 ทีมที่มีสถิติที่ดีที่สุด ได้แก่ ทีมธนาคารกสิกรไทย ทีมทหารอากาศ

ทีมทหารบก และทีมองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าแบบร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. การรูกจากเส้นข้างใกล้เส้นข้าง เป็นแบบที่ใช้ในการรูกมากที่สุด รองลงมาคือ การรูกจากด้านข้างใกล้เส้นหลัง และน้อยที่สุดคือ การรูกแบบรวดเร็ว

2. การป้องกันแบบผสม เป็นแบบที่ใช้ในการป้องกันมากที่สุด รองลงมาคือ การป้องกันแบบโซนและแบ่งเขต ส่วนการป้องกันแบบตัวต่อตัวไม่นิยมใช้ในการแข่งขัน

กรุงธน ชูไทย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษารูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษารูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 โดยคัดเลือกจาก 4 ทีมสุดท้าย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามสถิติ โดยหาความถี่และร้อยละของข้อมูลในแต่ละรูปแบบ ผลการศึกษาพบว่า

1. ประเทศอิหร่าน ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 - 5 มากที่สุด 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.08 และการป้องกันแบบ 5 - 1 มากที่สุด 42 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.41 ผลสัมฤทธิ์จากการรูกลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.89 และลูกบอลไม่เข้าประตู คือ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.77 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.10 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.41

2. ประเทศคูเวต ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 - 5 มากที่สุด 43 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.18 และการป้องกันแบบ 5 - 1 มากที่สุด 72 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.17 ผลสัมฤทธิ์จากการรูกลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.56 และลูกบอลไม่เข้าประตู คือ จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.52 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด จำนวน 49 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.96 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.81

3. ประเทศญี่ปุ่น ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 - 5 มากที่สุด 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.37 และการป้องกันแบบ 6 - 0 มากที่สุด 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.40 ผลสัมฤทธิ์จากการรูกลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.07 และลูกบอลไม่เข้าประตู คือ จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.58 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.91 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ การป้องกันแบบอื่น ๆ จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.58

4. ประเทศเกาหลี ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 - 5 มากที่สุด 40 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.70 และการป้องกันแบบ 3 - 2 - 1 มากที่สุด 84 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49.70 ผลสัมฤทธิ์จากการรูก ลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.94 และลูกบอลไม่เข้าประตู คือ จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.78 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด จำนวน 68 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 54.84 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.36

5. รูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของ 4 ประเทศรวมกัน รูปแบบการรุกที่นำมาใช้มากที่สุด คือ การรุกแบบ 1 - 5 จำนวน 149 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.46 ผลสัมฤทธิ์จากการรุก ลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 65 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.25 ส่วนลูกบอลที่ยังไม่เข้าประตู จำนวน 84 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.60 รองลงมาคือการรุกแบบ 2 - 4 จำนวน 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.00

6. รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของ 4 ประเทศรวมกัน รูปแบบการป้องกันที่นำมาใช้มากที่สุด คือ การป้องกันแบบ 5 - 1 จำนวน 190 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.87 ผลสัมฤทธิ์จากการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด จากการป้องกัน 5 - 1 จำนวน 132 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.44 ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จมากที่สุดคือการป้องกันแบบ 5 - 1 จำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.89

จันทร์เพ็ญ บัวแก้ว. (2544 : บทคัดย่อ). ได้ทำการศึกษารูปแบบการเล่นบาสเกตบอลหญิงในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษารูปแบบการเล่นบาสเกตบอลหญิงในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาสเกตบอลหญิงที่เข้าร่วม 4 ทีมสุดท้ายในการแข่งขัน ได้แก่ ทีมนครศรีธรรมราช ทีมอ่างทอง ทีมกรุงเทพมหานคร และทีมนครสวรรค์ ผลการศึกษาพบว่า

รูปแบบการรุกรวมทั้ง 4 ทีม

1. ใช้รูปแบบการรุกแบบ 2 - 1 - 2 หรือ 2 - 2 - 1 จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.46 ประสบผลสำเร็จ 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.66 โดยใช้การยิงประตูแบบ เลย์ อัฟ ช็อต จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.42 และใช้แบบ จัมป์ ช็อต จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.57

2. ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1 - 2 - 2 จำนวน 296 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.91 ประสบผลสำเร็จ 115 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.20 โดยใช้การยิงประตูแบบ เลย์ อัฟ ช็อต จำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.82 และใช้แบบ จัมป์ ช็อต จำนวน 83 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.17

3. ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1 - 3 - 1 จำนวน 106 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.30 ประสบผลสำเร็จ 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.84 โดยใช้การยิงประตูแบบ เลย์ อัฟ ช็อต จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.31 และใช้แบบ จัมป์ ช็อต จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.68

4. ใช้รูปแบบการรุกแบบรวดเร็ว จำนวน 117 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.31 ประสบผลสำเร็จ 63 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.84 โดยใช้การยิงประตูแบบ เลย์ อัฟ ช็อต จำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.79 และใช้แบบ จัมป์ ช็อต จำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49.20

รูปแบบการป้องกันรวมทั้ง 4 ทีม

1. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบคนต่อคน จำนวน 345 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.20 ประสบผลสำเร็จ 206 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.71

2. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 2 - 3 จำนวน 135 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.60 ประสบผลสำเร็จ 86 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 63.70

3. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 - 2 - 2 จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.20
ประสบผลสำเร็จ 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00
4. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 - 3 - 1 จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.56
ประสบผลสำเร็จ 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00
5. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบบีบบังคับแบบโซน 1 - 2 - 2 ครั้งสนาม จำนวน 39 ครั้ง
คิดเป็นร้อยละ 6.24 ประสบผลสำเร็จ 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 76.92
6. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบบีบบังคับแบบโซน 2 - 2 - 1 เต็มสนาม จำนวน 70 ครั้ง
คิดเป็นร้อยละ 11.20 ประสบผลสำเร็จ 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.57

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการศึกษาในครั้งนี้เป็นทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ผ่านรอบคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 31 ประเภท 15 คน จำนวน 12 ทีม

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาในครั้งนี้เป็นทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31 ประเภท 15 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงโดยคัดเลือกจาก 4 ทีมสุดท้ายที่เข้ารอบรองชนะเลิศของการแข่งขันครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่
 - 1.1 กล้องถ่ายภาพโทรทัศน์ (Video Camera) ซึ่งมีความเร็วชัตเตอร์ (Shutter Speeds) 1/1000 และสามารถบันทึกภาพได้ในตัว
 - 1.2 ม้วนแถบภาพโทรทัศน์ (Videotape Cassettes)
 - 1.3 เครื่องตัดต่อภาพ (Editing Controller) ที่สามารถค้นหาภาพให้การเคลื่อนไหวเป็นอย่างช้า ๆ และเร็ว หยุดภาพได้ และเคลื่อนภาพได้ก็จะเฟรมตามต้องการ ใช้ประกอบกับเครื่องบันทึกภาพและเครื่องเล่นของระบบตัดต่อภาพโดยเฉพาะ
 - 1.4 โทรทัศน์ ขนาด 29 นิ้ว ที่สามารถใช้กับเครื่องตัดต่อภาพได้
2. บันทึกภาพโดยใช้วิดีโอเทปขณะทำการแข่งขัน โดยนำมาศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่
 - 2.1 รูปแบบการรุก
 - 2.2 รูปแบบการป้องกัน
3. ไปบันทึกรูปแบบของการเล่นรักบี้ฟุตบอล

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อติดต่อขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษารายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

3. จัดเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์และสถานที่ ณ จุดที่กำหนดไว้
4. ดำเนินการบันทึกเทปวิดีโอตลอดการแข่งขัน
5. ผู้วิจัยได้บันทึกผลการแข่งขันของ 4 ทีมสุดท้ายที่เข้ารอบรองชนะเลิศ
6. ให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยในการตั้งกล้องโทรทัศน์และผู้วิจัยทำการบันทึกภาพการแข่งขัน
7. ผู้วิจัยนำภาพที่ได้จากการบันทึกด้วยเครื่องถ่ายภาพโทรทัศน์ไปวิเคราะห์รูปแบบการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล ศึกษารูปแบบของการรุกและการป้องกันด้วยเครื่องเล่นโทรทัศน์ที่ใช้ควบคู่กับเครื่องติดต่อภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับใช้คำนวณหาความสัมพันธ์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

แจกแจงความถี่รูปแบบการรุกและรูปแบบการป้องกันของแต่ละทีมโดยคิดเป็นร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

f	แทน จำนวนครั้งของรูปแบบการรุก และรูปแบบการป้องกัน
%	แทน ค่าร้อยละ

วิธีจัดกระทำข้อมูล

แจกแจงความถี่รูปแบบการรุกและรูปแบบการป้องกันของแต่ละทีมโดยคิดเป็นร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. จำนวนครั้งและค่าร้อยละ รูปแบบการรุกของแต่ละทีม
2. จำนวนครั้งและค่าร้อยละ รูปแบบการป้องกันของแต่ละทีม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละ รูปแบบการรุกของทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รูปแบบของการรุก	f	%
1.การรุกจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม		
ก.การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	4	4.39
ข.การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค.การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	-	-
2.การรุกจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร		
ก.การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	1	1.09
ข.การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค.การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	1	1.09
3.การรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ		
ก.การเตะลูกบอลทำประตูในระยะที่สามารถทำประตูได้	1	1.09
ข.การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	10	10.98
ค.การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
4.การรุกจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นจากการเตะลูกออกไปในแดนหน้า	5	5.49
ข.การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	4.39
ค.การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
5.การรุกจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
ข.การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
ค.การเล่นลูกบอลออกด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	4.39
ง.การรุกตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม	-	-
6.การรุกจากกลุ่มยื้อแย่งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
ข.การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค.การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
7.การรุกจากกลุ่มสกริมยื้อแย่งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	10	10.98
ข.การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	7	7.69
ค.การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	9	9.89

ตาราง 1 (ต่อ)

รูปแบบของการรุก	f	%
8. การรุกจากการทำแกว่ท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การโยนลูกบอลเข้าแกว่ท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
ข. การโยนลูกบอลเข้าแกว่ท่อมลงตรงคนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	9	9.89
ค. การโยนลูกบอลเข้าแกว่ท่อมลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
ง. การท่อมลูกบอลเข้าแกว่ท่อมเร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
จ. การโยนลูกเข้าแกว่ท่อมแล้วเกิดกลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	1.09
9. การรุกแบบผสม		
ก. การเตะเริ่ม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อย, และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
ข. จากแกว่ท่อม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5	5.49
ค. จากลูกโทษหรือลูกกินเปล่า, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	4.39
ง. สกรัมตั้ง, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
รวม	91	100

จากตาราง 1 แสดงว่า ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใช้รูปแบบการรุก คือ การรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุโดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การรุกจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการลูกบอลออกไลน์มากที่สุด ซึ่งเล่นเป็นจำนวน 10 ครั้ง เท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 10.98

ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่ได้ใช้รูปแบบการรุก ดังนี้ คือ การรุกจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนามโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่ และการเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม, การรุกจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตรโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่, การรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุโดยการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกรัมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การรุกจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกรัมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การรุกจากสกรัมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการรุกตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม, การรุกจากกลุ่มยื้อแย่งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกด้วยการส่ง

ลูกบอลออกไลน์โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์,
การรุกจากการทำแฉกหุ้มและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการหุ้มลูกบอลเข้าแฉกหุ้มเร็ว
และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

ตาราง 2 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละ รูปแบบการรุกของทีมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รูปแบบของการรุก	f	%
1.การรุกจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม		
ก.การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	4	5.00
ข.การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค.การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	-	-
2.การรุกจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร		
ก.การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	1	1.25
ข.การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค.การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	-	-
3.การรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ		
ก.การเตะลูกบอลทำประตูในระยะเวลาที่สามารถทำประตูได้	1	1.25
ข.การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.50
ค.การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
4.การรุกจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นจากการเตะลูกออกไปในแดนหน้า	8	10.00
ข.การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค.การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
5.การรุกจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	3	3.75
ข.การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	5.00
ค.การเล่นลูกบอลออกด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	3	3.75
ง.การรุกตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม		
6.การรุกจากกลุ่มบี้อย่างและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5	6.25
ข.การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.50
ค.การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	6	7.50
7.การรุกจากกลุ่มสกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	5.00
ข.การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5	6.25
ค.การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	6	7.50

ตาราง 2 (ต่อ)

รูปแบบของการรุก	f	%
8.การรุกจากการทำแถวท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	11	13.75
ข.การโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	1.25
ค.การโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ง.การท่อมลูกบอลเข้าแถวท่อมเร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
จ.การโยนลูกเข้าแถวท่อมแล้วเกิดกลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5	6.25
9.การรุกแบบผสม		
ก.การเตะเริ่ม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อย, และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	1.25
ข.จากแถวท่อม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5	6.25
ค.จากลูกโทษหรือลูกกินเปล่า, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	1.25
ง.สกรัมตั้ง, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.50
รวม	80	100

จากตาราง 2 แสดงว่า ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้รูปแบบการรุก คือ การรุกจากการทำแถวท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุด เป็นจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.75

ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไม่ได้ใช้รูปแบบการรุก ดังนี้ คือ การรุกจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนามโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่ และการเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม, การรุกจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตรโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่และการเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม, การรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุโดยการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกรัมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การรุกจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์และการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกรัมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การรุกจากการทำแถวท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ และการท่อมลูกบอลเข้าแถวท่อมเร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

ตาราง 3 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละ รูปแบบการรุกของทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

รูปแบบของการรุก	f	%
1.การรุกจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม		
ก.การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	6	5.82
ข.การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค.การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	-	-
2.การรุกจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร		
ก.การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	2	1.94
ข.การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค.การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	1	0.97
3.การรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ		
ก.การเตะลูกบอลทำประตูในระยะเวลาที่สามารถทำได้	3	2.91
ข.การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	3	2.91
ค.การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
4.การรุกจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นจากการเตะลูกออกไปในแดนหน้า	4	3.88
ข.การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค.การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
5.การรุกจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	3.88
ข.การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5	4.85
ค.การเล่นลูกบอลออกด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	3.88
ง.การรุกตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม	1	0.97
6.การรุกจากกลุ่มยื้อแย่งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	1.94
ข.การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค.การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	0.97
7.การรุกจากกลุ่มสวามิภักดิ์และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	11	10.67
ข.การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	16	15.53
ค.การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	15	14.56

ตาราง 3 (ต่อ)

รูปแบบของการรุก	f	%
8. การรุกจากการทำแกว่ท่มและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์		
ก. การโยนลูกบอลเข้าแกว่ท่มลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์	9	8.73
ข. การโยนลูกบอลเข้าแกว่ท่มลงตรงคนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์	3	2.91
ค. การโยนลูกบอลเข้าแกว่ท่มลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์	-	-
ง. การท่มลูกบอลเข้าแกว่ท่มเร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์	-	-
จ. การโยนลูกบอลเข้าแกว่ท่มแล้วเกิดกลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์	-	-
9. การรุกแบบผสม		
ก. การเตะเริ่ม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อย, และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์	1	0.97
ข. จากแกว่ท่ม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์	8	7.76
ค. จากลูกโทษหรือลูกกินเปล่า, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์	2	1.94
ง. สกรัมตั้ง, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์	2	1.94
รวม	103	100

จากตาราง 3 แสดงว่า ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยกรุงเทพใช้รูปแบบการรุก คือ การรุกจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์มากที่สุด เป็นจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.53

ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่ได้ใช้รูปแบบการรุก ดังนี้ คือ การรุกจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนามโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่และการเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม, การรุกจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตรโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่, การรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุโดยการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกรัมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์, การรุกจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์โดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์และการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกรัมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์, การรุกจากกลุ่มยื้อแย่งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์, การรุกจากการทำแกว่ท่มและเล่นต่อเนื่อง

ด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ การท่อมลูกบอลเข้าแถวท่อมเร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์และการโยนลูกเข้าแถวท่อมแล้วเกิดกลุ่มยื้อแย่ง, สกรรมเย้ยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

ตาราง 4 แสดงจำนวนครั้งและร้อยละ รูปแบบการรุกของทีมมหาวิทยาลัยรามคำแหง

รูปแบบของการรุก	f	%
1.การรุกจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม		
ก.การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	3	5.00
ข.การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค.การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	-	-
2.การรุกจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร		
ก.การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	1	1.66
ข.การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค.การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	-	-
3.การรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ		
ก.การเตะลูกบอลทำประตูในระยะที่สามารถทำประตูได้	1	1.66
ข.การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค.การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
4.การรุกจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นจากการเตะลูกออกไปในแดนหน้า	-	-
ข.การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค.การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
5.การรุกจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	6.66
ข.การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค.การเล่นลูกบอลออกด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	6.66
ง.การรุกตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม	-	-
6.การรุกจากกลุ่มย้อยแย่งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	3.33
ข.การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค.การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	1.66
7.การรุกจากกลุ่มสกริมย้อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	10	16.66
ข.การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	7	11.66
ค.การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	6	10.00

ตาราง 4 (ต่อ)

รูปแบบของการรุก	f	%
8. การรุกจากการทำแกวท์และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การโยนลูกบอลเข้าแกวท์ลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	11	18.33
ข. การโยนลูกบอลเข้าแกวท์ลงตรงคนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	3.33
ค. การโยนลูกบอลเข้าแกวท์ลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ง. การทุ่มลูกบอลเข้าแกวท์เร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
จ. การโยนลูกเข้าแกวท์แล้วเกิดกลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	3.33
9. การรุกแบบผสม		
ก. การเตะเริ่ม, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อย, และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ข. จากแกวท์, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5	8.33
ค. จากลูกโทษหรือลูกกินเปล่า, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	1.66
ง. สกริมตั้ง, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
รวม	60	100

จากตาราง 4 แสดงว่า ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้รูปแบบการรุก คือ การรุกจากการทำแกวท์และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการโยนลูกบอลเข้าแกวท์ลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุด เป็นจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.33

ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่ได้ใช้รูปแบบการรุก ดังนี้ คือ การรุกจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนามโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่และการเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม, การรุกจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตรโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่และการเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม, การรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุโดยการเตะจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์และการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การรุกจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการเตะลูกออกไปในแดนหน้า การเตะจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์และการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การรุกจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออก

ไลน์โดยการส่งลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์และการรุกตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม, การรุกจากกลุ่มยืดหยุ่นและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการส่งลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การรุกจากการทำแถวท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์และการทุ่มลูกบอลเข้าแถวท่อมเร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การรุกแบบผสมโดยการเตะเริ่ม, กลุ่มยืดหยุ่น, สกริมย่อย, และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์และสกริมตั้ง, กลุ่มยืดหยุ่น, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

ตาราง 5 แสดงจำนวนครั้งและร้อยละ รูปแบบการป้องกันของทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รูปแบบของการป้องกัน	f	%
1. การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม		
ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	4	5.00
ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	-	-
2. การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร		
ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	1	1.25
ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	-	-
3. การป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ		
ก. การเตะลูกบอลทำประตูในระยะเวลาที่สามารถทำประตูได้	1	1.25
ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.50
ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกรัมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
4. การป้องกันจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นจากการเตะลูกออกไปในแดนหน้า	8	10.00
ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกรัมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
5. การป้องกันจากสกรัมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	3	3.75
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	5.00
ค. การเล่นลูกบอลออกด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	3	3.75
ง. การป้องกันตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม		
6. การป้องกันจากกลุ่มยื้อแย่งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5	6.25
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.50
ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	6	7.50
7. การป้องกันจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	5.00
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5	6.25
ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	6	7.50

ตาราง 5 (ต่อ)

รูปแบบของการป้องกัน	f	%
8.การป้องกันจากการทำแกวท์และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การโยนลูกบอลเข้าแกวท์ลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	11	13.75
ข.การโยนลูกบอลเข้าแกวท์ลงตรงคนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	1.25
ค.การโยนลูกบอลเข้าแกวท์ลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ง.การทุ่มลูกบอลเข้าแกวท์เร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
จ.การโยนลูกเข้าแกวท์แล้วเกิดกลุ่มยื้อแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5	6.25
9.การป้องกันแบบผสม		
ก.การเตะเริ่ม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกริมย่อย, และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	1.25
ข.จากแกวท์, กลุ่มยื้อแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5	6.25
ค.จากลูกโทษหรือลูกกินเปล่า, กลุ่มยื้อแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	1.25
ง.สกริมตั้ง, กลุ่มยื้อแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.50
รวม	80	100

จากตาราง 5 แสดงว่า ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใช้รูปแบบการป้องกัน คือ การป้องกันจากการทำแกวท์และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการโยนลูกบอลเข้าแกวท์ลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุด เป็นจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.75

ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่ได้ใช้รูปแบบการป้องกัน ดังนี้ คือ การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนามโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่ และการเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม, การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร โดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่ และการเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม, การป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุโดยการขยับเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การป้องกันจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ และการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การป้องกันจากการทำแกวท์

และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการโยนลูกบอลเข้าแถวท่มลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ และการท่มลูกบอลเข้าแถวท่มเร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

ตาราง 6 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละ รูปแบบการป้องกันของทีมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รูปแบบของการป้องกัน	f	%
1. การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม		
ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	4	4.39
ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	-	-
2. การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร		
ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	1	1.09
ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	1	1.09
3. การป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ		
ก. การเตะลูกบอลทำประตูในระยะที่สามารถทำประตูได้	1	1.09
ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	10	10.98
ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
4. การป้องกันจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นจากการเตะลูกออกไปในแดนหน้า	5	5.49
ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	4.39
ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
5. การป้องกันจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
ค. การเล่นลูกบอลออกด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	4.39
ง. การป้องกันตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม	-	-
6. การป้องกันจากกลุ่มยื้อแย่งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
7. การป้องกันจากกลุ่มสกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	10	10.98
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	7	7.69
ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	9	9.89

ตาราง 6 (ต่อ)

รูปแบบของการป้องกัน	f	%
8.การป้องกันจากการทำแกวท์และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การโยนลูกบอลเข้าแกวท์ลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
ข.การโยนลูกบอลเข้าแกวท์ลงตรงคนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	9	9.89
ค.การโยนลูกบอลเข้าแกวท์ลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
ง.การทุ่มลูกบอลเข้าแกวท์เร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
จ.การโยนลูกเข้าแกวท์แล้วเกิดกลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	1.09
9.การป้องกันแบบผสม		
ก.การเตะเริ่ม, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อย, และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
ข.จากแกวท์, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5 4	5.49 4.39
ค.จากลูกโทษหรือลูกกินเปล่า, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	2.19
ง.สกริมตั้ง, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
รวม	91	100

จากตาราง 6 แสดงว่า ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้รูปแบบการป้องกัน คือ การป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุโดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การป้องกันจากกลุ่มสกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการลูกบอลออกไลน์มากที่สุด ซึ่งเล่นเป็นจำนวน 10 ครั้งเท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 10.98

ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไม่ได้ใช้รูปแบบการป้องกัน ดังนี้ คือ การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนามโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่ และการเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม, การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตรโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่, การป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุโดยการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การป้องกันจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การป้องกันจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการเล่นตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม, การป้องกันจากกลุ่มย้อยแย่ง

และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการส่งลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การป้องกันจากการทำแถวทุ่มและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการทุ่มลูกบอลเข้าแถวทุ่มเร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

ตาราง 7 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละ รูปแบบการป้องกันของทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

รูปแบบของการป้องกัน	ร	%
1.การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม		
ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	3	5.00
ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	-	-
2.การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร		
ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	1	1.66
ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	-	-
3.การป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ		
ก. การเตะลูกบอลทำประตูในระยะเวลาที่สามารถทำได้	1	1.66
ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
4.การป้องกันจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นจากการเตะลูกออกไปในแดนหน้า	-	-
ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
5.การป้องกันจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	6.66
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค. การเล่นลูกบอลออกด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	6.66
ง. การป้องกันตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม	-	-
6.การป้องกันจากกลุ่มขี้อุ่นและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	3.33
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	1.66
7.การป้องกันจากกลุ่มสกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	10	16.66
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	7	11.66
ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	6	10.00

ตาราง 7 (ต่อ)

รูปแบบของการป้องกัน	f	%
8.การป้องกันจากการทำแกว่ท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การโยนลูกบอลเข้าแกว่ท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	11	18.33
ข.การโยนลูกบอลเข้าแกว่ท่อมลงตรงคนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	3.33
ค.การโยนลูกบอลเข้าแกว่ท่อมลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ง.การทุ่มลูกบอลเข้าแกว่ท่อมเร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
จ.การโยนลูกเข้าแกว่ท่อมแล้วเกิดกลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	3.33
9.การป้องกันแบบผสม		
ก.การเตะเริ่ม, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อย, และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ข.จากแกว่ท่อม, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5	8.33
ค.จากลูกโทษหรือลูกกินเปล่า, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	1.66
ง.สกริมตั้ง, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
รวม	60	100

จากตาราง 7 แสดงว่า ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยกรุงเทพใช้รูปแบบการป้องกัน คือ การป้องกันจากการทำแกว่ท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการโยนลูกบอลเข้าแกว่ท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุด เป็นจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.33

ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่ได้ใช้รูปแบบการป้องกัน ดังนี้ คือ การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนามโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่ และการเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม, การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตรโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่ และการเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม, การป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุโดยการเตะจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ และการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การป้องกันจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการเตะจากจุดเกิดเหตุลูกออกไปในแดนหน้า การเตะจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ และการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การป้องกันจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการเตะลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอล

ออกไลน์ และการป้องกันตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม, การป้องกันจากกลุ่มยื้อแย่งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การป้องกันจากการทำแถวท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ และการทุ่มลูกบอลเข้าแถวท่อมเร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การป้องกันแบบผสมโดยการเตะเริ่ม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกริมย่อย, และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ และสกริมตั้ง, กลุ่มยื้อแย่ง, สกริมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

ตาราง 8 แสดงจำนวนครั้งและร้อยละ รูปแบบการป้องกันของทีมมหาวิทยาลัยวามคำแหง

รูปแบบของการป้องกัน	f	%
1.การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม		
ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	6	5.82
ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	-	-
2.การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร		
ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	2	1.94
ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่	-	-
ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม	1	0.97
3.การป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ		
ก. การเตะลูกบอลทำประตูในระยะเวลาที่สามารถทำประตูได้	3	2.91
ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	3	2.91
ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
4.การป้องกันจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นจากการเตะลูกออกไปในแดนหน้า	4	3.88
ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
5.การป้องกันจากสกริมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	4	3.88
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	5	4.65
ค. การเล่นลูกบอลออกด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	3.88
ง. การป้องกันตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม	1	0.97
6.การป้องกันจากกลุ่มช้อยแย่งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	1.94
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	0.97
7.การป้องกันจากกลุ่มสกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	11	10.67
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	16	15.53
ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	15	14.56

ตาราง 8 (ต่อ)

รูปแบบของการป้องกัน	f	%
8.การป้องกันจากการทำแถวท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์		
ก.การโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	9	8.73
ข.การโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	3	2.91
ค.การโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
ง.การทำท่อมลูกบอลเข้าแถวท่อมเร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
จ.การโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมแล้วเกิดกลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	-	-
9.การป้องกันแบบผสม		
ก.การเตะเริ่ม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อย, และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	1	0.97
ข.จากแถวท่อม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	8	7.76
ค.จากลูกโทษหรือลูกกินเปล่า, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	1.94
ง.สกรัมตั้ง, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์	2	1.94
รวม	103	100

จากตาราง 8 แสดงว่า ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้รูปแบบการป้องกัน คือ การป้องกันจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุด เป็นจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.53

ทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่ได้ใช้รูปแบบการป้องกัน ดังนี้ คือ การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนามโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่ และการเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม, การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตรโดยการเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่, การป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุโดยการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกรัมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การป้องกันจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ และการขอเปลี่ยนเป็นการทำสกรัมตั้งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การป้องกันจากกลุ่มยื้อแย่งและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์, การป้องกันจากการทำแถวท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์โดยการโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 7

และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ การทุ่มลูกบอลเข้าแถวทุ่มเร็วและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ และการโยนลูกเข้าแถวทุ่มแล้วเกิดกลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบวิธีการรุกและการป้องกันของทีมกีฬาฟุตบอลลีกใน การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 31 ขั้นตอนการศึกษาและผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบรูปแบบการรุกและการป้องกันของการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลแต่ละทีมในการแข่ง ขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 31

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรของการศึกษาในครั้งนี้เป็นทีมรักบี้ฟุตบอลที่ผ่านรอบคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยครั้งที่ 31 ประเภท 15 คน จำนวน 12 ทีม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาในครั้งนี้เป็นทีมกีฬาฟุตบอลลีกที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31 ประเภท ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงโดยคัดเลือกจาก 4 ทีมสุดท้ายที่เข้ารอบรองชนะเลิศ ได้แก่ ทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทีมมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และทีมมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1.1 กล้องถ่ายภาพโทรทัศน์ (Video Camera) ซึ่งมีความเร็วชัตเตอร์ (Shutter Speeds) 1/1000 และสามารถบันทึกภาพได้ในตัว

1.2 ม้วนแถบภาพโทรทัศน์ (Videotape Cassettes)

1.3 เครื่องตัดต่อภาพ (Editing Controller) ที่สามารถค้นหาภาพให้การ เคลื่อน ไหวเป็นอย่างช้า ๆ และเร็ว หยุดภาพได้ และเคลื่อนภาพได้ทีละเฟรมตามต้องการ ใช้ประกอบกับ เครื่องบันทึกภาพและเครื่องเล่นของระบบตัดต่อภาพโดยเฉพาะ

1.4 โทรทัศน์ ขนาด 29 นิ้ว ที่สามารถใช้กับเครื่องตัดต่อภาพได้

2. บันทึกภาพโดยใช้วิดีโอเทปขณะทำการแข่งขัน โดยนำมาศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่

2.1 รูปแบบการรุก

2.2 รูปแบบการป้องกัน

3. ในบันทึกรูปแบบของการเล่นรักบี้ฟุตบอล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

แจกแจงความถี่รูปแบบการรุกและรูปแบบการป้องกันของแต่ละทีมโดยคิดเป็นร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. รูปแบบการรุกของแต่ละทีมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 31 สรุปผลได้ดังนี้

1.1 ทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใช้รูปแบบการรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ โดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว และการรุกจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการลูกบอลออกแถวมากที่สุด มีจำนวน 10 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.98 รองลงมา ได้แก่ การรุกจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว และการรุกจากการทำแถวทุ่มและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลเข้าแถวทุ่มลงตรงคนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว มีจำนวน 9 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9.89 ตามลำดับ

1.2 ทีมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้รูปแบบการรุกจากการทำแถวทุ่มและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลเข้าแถวทุ่มลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมากที่สุดมีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.75 รองลงมา ได้แก่ การรุกจากการเตะลูกกินเป่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นจากการเตะลูกออกไปในแดนหน้ามีจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

1.3 ทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพใช้รูปแบบการรุกจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมากที่สุดมีจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.53 รองลงมา ได้แก่ การรุกจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมีจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.56 ตามลำดับ

1.4 ทีมมหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้รูปแบบการรุกจากการทำแถวทุ่มและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลเข้าแถวทุ่มลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมากที่สุดมีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.33 รองลงมา ได้แก่ การรุกจากกลุ่ม

สกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลัง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมีจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.66 ตามลำดับ

2. รูปแบบการป้องกันของแต่ละทีมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 31 สรุปผลได้ดังนี้

2.1 ทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใช้รูปแบบการป้องกันจากการทำแถวท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมากที่สุดมีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.75 รองลงมาได้แก่ การป้องกันจากการเตะลูกกินเป่าจากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นจากการเตะลูกออกไปในแดนหน้ามีจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

2.2 ทีมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้รูปแบบการป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ โดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวและ การป้องกันจากกลุ่มสกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการลูกบอลออกแถวมากที่สุด มีจำนวน 10 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.98 รองลงมาได้แก่ การป้องกันจากกลุ่มสกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยใช้การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว และการป้องกันจากการทำแถวท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว มีจำนวน 9 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9.89 ตามลำดับ

2.3 ทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพใช้รูปแบบการป้องกันจากการทำแถวท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมากที่สุดมีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.33 รองลงมาได้แก่ การป้องกันจากกลุ่มสกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลัง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว มีจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.66 ตามลำดับ

2.4 ทีมมหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้รูปแบบการป้องกันจากกลุ่มสกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมากที่สุดมีจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.53 รองลงมาได้แก่ การป้องกันจากกลุ่มสกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมีจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.56 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์รูปแบบการรุกของของทีมรักบี้ฟุตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 31 พบว่า

1. ทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ลักษณะการเล่นของทีมทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใช้รูปแบบการรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ โดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว และการรุก

จากกลุ่มสกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการลูกบอลออกแถวมากที่สุด การที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเลือกใช้รูปแบบการรุกวิธีนี้เป็นเพราะมีผู้เล่นกองหน้าและกองหลังที่มีความคล่องตัวค่อนข้างสูง และได้รับการฝึกฝนให้มีความเข้าใจในแผนการเล่นเป็นอย่างดีจึงสามารถใช้โอกาสที่ได้ลูกโทษจากจุดเกิดเหตุแล้วเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวให้ผู้เล่นในตำแหน่งกองหน้า จากนั้นก็เล่นต่อเนื่องด้วยรูปแบบการรุกจากกลุ่มสกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการลูกบอลออกแถวให้ผู้เล่นในตำแหน่งกองหลังดำเนินเกมต่อไป โดยใช้ทั้งสองรูปแบบการรุกนี้เป็นยุทธวิธีหลักในการเล่นควบคู่กันไปเมื่อมีโอกาส การอาศัยโอกาสที่ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามกระทำผิดกติกาและยังตั้งตัวไม่ทันนั้นเป็นการสร้างความกดดันและเป็นการหาโอกาสในการทำคะแนนได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมศักดิ์ เผือกพันธ์ (2532 : 94) กล่าวถึงการรุกว่าหลักสำคัญในการรุกทั้งหมดต้องอาศัยผู้เล่นที่มีทักษะและเทคนิคที่ดีพร้อมทั้งได้รับการฝึกฝนมาตามระบบแบบแผนมีความต่อเนื่อง การสนับสนุน การสร้างความกดดันให้กับคู่ต่อสู้ให้ระวังในการเล่นของกองหน้า และเมื่อเอาลูกส่งออกกองหลังก็จะเล่นได้ง่ายมีการหลอก การเข้าทำ เพราะการหลอกและการเข้าทำจะเป็นจุดที่ทำให้เกิดการได้คะแนนหรือเสียคะแนนจากฝ่ายตรงข้ามได้ง่าย

รูปแบบการป้องกันของทีมนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใช้รูปแบบการป้องกันจากการทำแถวท่มและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลเข้าแถวท่มลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมากที่สุด การที่จะเลือกใช้รูปแบบการป้องกันแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับรูปแบบการรุกของฝ่ายตรงข้ามว่าใช้รูปแบบใด ผู้เล่นในทุกตำแหน่งที่เกี่ยวข้องต้องมีความพร้อมทางร่างกาย มีความกระตือรือร้นในการที่แย่งลูกจากฝ่ายตรงข้ามให้มาอยู่ในการครอบครองของเรา และเข้าใจในแผนการเล่นของฝ่ายตรงข้ามเป็นอย่างดีจึงจะสามารถใช้รูปแบบการป้องกันได้ถูกวิธี ซึ่งวิชย อิงปัญจลาภ (2538 : 115) กล่าวไว้ว่า การกระทำให้การรุกของฝ่ายตรงข้ามช้าลงหรือเกิดชะงัก ลังเล รื้ออ ผู้เล่นที่อยู่ใกล้กับลูกบอลจะต้องรีบพุ่งเข้าหาฝ่ายรุก และมีให้ฝ่ายรุกเปิดเกมรุกเข้ามาหาเราได้

2. ทีมนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ลักษณะการเล่นของทีมนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้รูปแบบการรุกจากการทำแถวท่มและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลเข้าแถวท่มลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมากที่สุดมีจำนวน เนื่องจากทีมนมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์มีผู้เล่นกองหน้าในตำแหน่งตัวกระโดดคนที่ 2 ในแถวท่มที่มีความสูง จึงได้เปรียบคู่ต่อสู้ในการแย่งลูกบอลในแถวท่ม และมีความเข้าใจจังหวะในการโยนลูก แผนการเล่นกับผู้เล่นเข้าแถวท่มเป็นอย่างดีรวมทั้งผู้เล่นในตำแหน่งกองหลังที่มีความเร็วจึงส่งผลให้รูปแบบการรุกจากการทำแถวท่มและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลเข้าแถวท่มลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมีประสิทธิภาพมาก ซึ่งสอดคล้องกับเจริญ แสนภักดี (2526 : 64 - 65) กล่าวไว้ว่าผู้เล่นในตำแหน่งที่จะรับลูกในแถวท่มต้องเป็นผู้เล่นที่ตัวสูง หรือกระโดดถูกจังหวะดีและมี

ความสามารถในการรับบอลดี รวมทั้งต้องมีการฝึกซ้อมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับและผู้โยนลูกเข้าแถวท่อม

รูปแบบการป้องกันที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้รูปแบบการป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ โดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวและ การป้องกันจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการลูกบอลออกแถวมากที่สุด การป้องกันการรุกรจากการเสียลูกโทษนั้น ผู้เล่นทุกคนต้องมีความพร้อมที่จะเข้าจับคู่ต่อสู้และสกัดกั้นการ รุกอย่างรวดเร็วของฝ่ายตรงข้าม ต้องไม่ประมาทหรือหันหลังกับคู่ต่อสู้ ต้องมีสมาธิอยู่กับเกมการแข่งขัน ซึ่งวิชย อิงปัญญา (2538 : 115) กล่าวไว้ในหลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายรับว่า ต้องมีความมั่นใจมีสมาธิ คือความมีสติที่มั่นคงและมั่นใจในขณะที่เป็นฝ่ายป้องกันกำลังถูกโจมตี ต้องไม่ตื่นตระหนกหรือตกอกตกใจจนเกินกว่าเหตุ ผู้เล่นฝ่ายป้องกันจะต้องหันหน้าเข้าหาผู้เล่นฝ่ายรุกติดตามการเล่นอยู่ทุกขณะ และใช้ไหวพริบความสามารถในการเล่นให้มารวบรวมพลังกันในการป้องกันอย่างเต็มที่

3. ทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ลักษณะการเล่นของทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพใช้รูปแบบการรุกรจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมากที่สุดมีจำนวน การที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพเลือกใช้การรูปแบบการรุกเช่นนี้เนื่องจากมีผู้เล่นในตำแหน่งกองหน้าที่มีรูปร่างสูงใหญ่ มีน้ำหนักตัวมาก มีการเล่นต่อเนื่องกันดี จึงอาศัยความได้เปรียบในด้านรูปร่างของผู้เล่นในตำแหน่งกองหน้าพาลูกวิ่งเข้าปะทะผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม และส่งลูกให้กันในระยะสั้น ๆ แล้วก็จะตามต่อกันเรื่อย ๆ เพื่อให้ได้พื้นที่ในการรุกแล้วเมื่อถูกจับก็ล้มตัวลงทำเป็นกลุ่มสกรัมย่อย โดยเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดเพื่อให้ผู้เล่นในตำแหน่งกองหลังมีพื้นที่มากขึ้นในการรุกต่อไป ซึ่ง สมบัติ กาญจนกิจ (2534 : 40) ได้กล่าวถึงสัดส่วนของร่างกายในกีฬารักบี้ฟุตบอลต้องคำนึงถึงน้ำหนัก และขนาดรูปร่าง ของผู้เล่นมีความจำเป็นมาก

รูปแบบการป้องกันของทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพใช้รูปแบบการป้องกันจากการทำแถวท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมากที่สุด ที่ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้ก็เนื่องจากฝ่ายตรงข้ามใช้รูปแบบการรุกรจากการทำแถวท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถว โดยการเล่นลูกบอลเข้าแถวท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแถวมาก ซึ่งวิชย อิงปัญญา (2538 : 116) กล่าวว่า การที่จะป้องกันการรุกให้มีประสิทธิภาพนั้นย่อมต้องมีหลักการหรือปรัชญาในการป้องกัน เช่น การป้องกันที่ดีที่สุด คือ การยึดลูกให้อยู่ในครอบครองของฝ่ายตนภายใต้กำหนดเวลาของการแข่งขัน โดยถูกต้องตามกติการักบี้ฟุตบอลจะไม่มีคำว่าแพ้ หรือ การป้องกันทุกอย่าง ยุทธวิธีต้องเป็นพื้นฐานในแต่ละบุคคล ความสามารถมีบทบาทถึง 3 เท่า ในการร่วมเตรียมการกับเพื่อนร่วมทีม และควบคุมช่องว่าง ปรัชญาต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีประโยชน์เพื่อใช้เป็นแนวทางของผู้เล่นให้มีความเข้าใจเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสามารถนำไปใช้ในการคิดหาวิธีหรือรูปแบบในการป้องกัน เพื่อใช้การฝึกซ้อม และการแข่งขันต่อไป

4. ทีมมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ลักษณะการเล่นของทีมมหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้รูปแบบการรุกจากการทำแฉกทุ่มและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแฉก โดยการโยนลูกบอลเข้าแฉกทุ่มลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแฉกมากที่สุด รูปแบบการรุกของทีมมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความคล้ายคลึงกับรูปแบบการรุกของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยทางด้านผู้เล่นตัวกระโดดรับบอลในแฉกทุ่มตัวที่ 2 ซึ่งมีรูปร่างสูงใหญ่คล้ายกัน จึงอาศัยข้อได้เปรียบในการรับลูกบอลนี้เป็นการเปิดเกมรุกเข้าใส่ฝ่ายตรงข้ามได้อย่างไรก็ตาม รูปแบบของการรุกมีอยู่หลายรูปแบบแล้วแต่สถานการณ์ รวมทั้งในการเล่นเป็นฝ่ายรุกนั้นผู้เล่นทุกคนจำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายในการเล่นร่วมกัน ซึ่งสมบัติ กาญจนกิจ (2534) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการเล่นคือ ต้องวิ่งไปข้างหน้า ความต่อเนื่อง การฉับสนุน การควบคุม ความกดดัน การหลอก – การเข้าทำ

รูปแบบการป้องกันของทีมมหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้รูปแบบการป้องกันจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแฉก โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแฉกมากที่สุด การป้องกันรูปแบบการรุกจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแฉก โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกแฉก ต้องใช้การเข้าจับที่หนักหน่วงและรวดเร็วเพื่อหยุดการวิ่งของกองหน้าฝ่ายตรงข้ามให้ได้พื้นที่น้อยที่สุด ส่วนผู้เล่นตำแหน่งกองหลังต้องเข้าบีบฝ่ายตรงข้ามไม่ให้วิ่งได้ถนัด ซึ่งสอดคล้องกับวิชัย อิงปัญญาภ (2538 : 116) ได้กล่าวถึงการป้องกันที่มีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่งคือ การทำให้การรุกช้าลง คือการกระทำให้การรุกของฝ่ายตรงข้ามช้าลงหรือเกิดการชะงัก ลังเล รือรือ ซึ่งมีวิธีปฏิบัติดังต่อไปนี้ เมื่อฝ่ายเราสูญเสียการครอบครองบอลนั้นก็หมายความว่าเรากำลังจะตกเป็นฝ่ายป้องกัน ดังนั้นผู้เล่นที่อยู่ใกล้กับลูกจะต้องรีบพุ่งเข้าหาฝ่ายรุกที่กำลังครอบครองลูกบอลอยู่ในพื้นที่ไหนใด ทั้งนี้เพื่อเป็นการยับยั้งหรือชะลอการเปิดเกมรุกของฝ่ายตรงข้ามที่จะบุกมาฝ่ายเรา

การแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลในปัจจุบันนั้นได้มีการพัฒนารูปแบบการเล่นขึ้นมาจากเดิม เนื่องจากมีการประยุกต์เอารูปแบบการเล่นต่างๆ รวมถึงมีการคิดรูปแบบการเล่นใหม่ ๆ ในต่างประเทศ เห็นได้จากการแข่งขันชิงแชมป์โลกที่ผ่านมา ดังนั้นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬารวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬารักบี้ฟุตบอลของไทย ต้องค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อที่จะพัฒนาตนเอง ทีมที่รับผิดชอบ และวงการรักบี้ฟุตบอลของไทยให้มีการพัฒนาและทันสมัยอยู่เสมอ จากข้อมูลของผลการศึกษาค้นคว้าที่ได้ในครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขรูปแบบการเล่นทั้งรุกและรับให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นไป

ข้อเสนอแนะ

ผู้ฝึกสอนสามารถนำผลการศึกษาค้นคว้าที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการฝึกซ้อม และปรับปรุงรูปแบบการเล่นที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยรูปแบบการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลของประเภททีมหญิงในการแข่งขันระดับต่าง ๆ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยรูปแบบการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลในระดับเยาวชน เยาวชน และระดับนานาชาติ
3. ควรทำการศึกษาค้นคว้าถึงรูปแบบการเล่นในกีฬาสชนิดอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

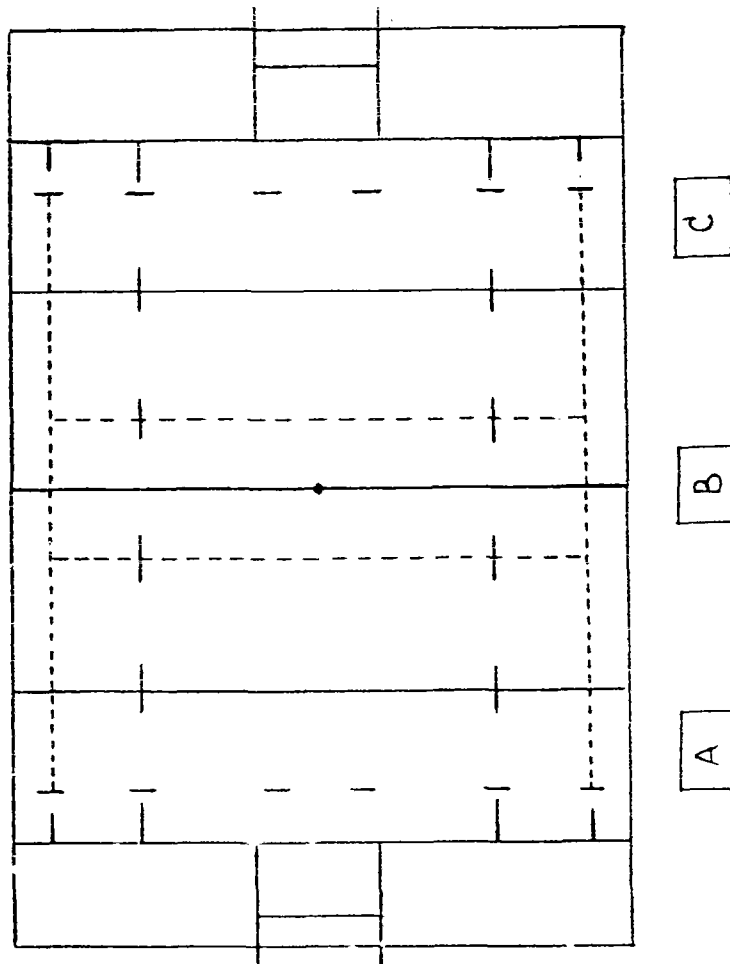
- กรกต คงทน. (2542). การวิเคราะห์รูปแบบการยิงประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี 1998. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรุงธน ชูไทย. (2542). รูปแบบการเล่นแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กองกีฬากรมพลศึกษา. (2534). กติกาการเล่นรักบี้ฟุตบอล. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา.
- พจน์ สะเพียรชัย. (2538). การแข่งขันรักบี้ฟุตบอลรวมดารามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 14 10-17 พฤศจิกายน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์เพ็ญ บัวแก้ว. (2544). รูปแบบการเล่นบาสเกตบอลหญิงในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ แสนภักดี. (2526). รักบี้ฟุตบอล. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เฉลิมพล ก่อกิจเถลิงกุล. (2540). การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นฟุตบอล. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาติชาย อีสรัมย์. (2522). รักบี้ฟุตบอล 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลานามัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เกรรรัตน์ วิโนทัย. (2542). รูปแบบการเล่นบาสเกตบอลของนักบาสหญิงชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นพดล เกตุประทุม. การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นบาสเกตบอลในกีฬามหาวิทยาลัย ปี 2535. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเลิศ เอี้ยวเจริญ. (2543). ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผาณิต บิลมาศ. (2530). การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มัทนะ หลานสะอาด. (2524). คู่มือการฝึกรักบี้ฟุตบอล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ลำพอง ศรีรุ่ง. (2533). สมรรถภาพกลไกของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิชัย อิงปัญจลาภ. (2538). คู่มือการสอนรักบี้ฟุตบอล. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพและนันทนาการ กรมพลศึกษา.

- วิเชียร เกตุสิงห์. (2516). *การวัดผลการศึกษาและสถิติเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : การพิมพ์ไชยวัฒน์.
- สถาพร เกษแก้ว. (2542). *รูปแบบการเล่นเซตตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13*.
 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
 วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมชาย พันธุ์โชติ. (2540). *รูปแบบการเล่นวอลเลย์บอลเพื่อการแข่งขันของนักเรียนในระดับประถม
 ศึกษา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2534, กรกฎาคม-ธันวาคม). การเตรียมศักยภาพของนักกีฬาไทย. *วารสาร
 สุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ*. 17(10) : 39-47.
- สมศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2529). *รักบี้ฟุตบอล*. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2536). *กติการักบี้ฟุตบอล
 1995-1996*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. (2544). *ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาวอลเลย์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
 มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อิทธิชัย วัฒนา. (2541). *การวิเคราะห์รูปแบบการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
 (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Ellenbury, Joe Kenneth. (1971 ; April). "Predictive Value of Selected Physical Variables
 in Determining Competitive Performance in High School Basketball,"
Dissertation Abstracts. 31 . 5175 – A.
- Hernandez, Moreno Jose. (1987 ; November). "Study About the Analysis of the Play's
 Action in Team Sports : Application to Basketball (Estudiosobre El Analisis De
 La Accion De Juego En Los Deporte De Equipo : Su Aplicacion A1
 Baloncesto)," *Dissertation Abstracts International*. 50 : 03C.
- Rugby Football Union. (1997). *Rugby Football*. N.P.
- Shodell, Donald Staurt. (1972 ; March). "The Relationship of Selected Motor
 Performance and Anthropometric Traits to Successful Volleyball Performance,"
Dissertation Abstracts International. 32(8) : 5026 – A.
- Yamanaka, K., M. Hughes & M. Lott. (1993). "An Analysis of Playing in the 1990
 World Cup for Association Football," in *Science and Football II*. Edited by
 Picilly, T.J. Clerk and A. Stibbe. London : St Edmundsbury.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
ตำแหน่งการตั้งกล้องวิดีโอ

ตำแหน่งการตั้งกล้องวิดีโอ

A, B และ C คือ ตำแหน่งการตั้งกล้องวิดีโอ

ภาคผนวก ข.

ใบบันทึกรูปแบบการรูกและการป้องกัน

ใบบันทึกรูปแบบการรุก

รูปแบบของการรุก	ทีม มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ		ทีม มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์		ทีม มหาวิทยาลัย กรุงเทพ		ทีม มหาวิทยาลัย รามคำแหง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การรุกจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่าย ตนเองยืนอยู่ ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่ กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่ ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม								
2. การรุกจากการเตะเริ่มเล่นบนเส้น 22 เมตร ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่าย ตนเองยืนอยู่ ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่ กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่ ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม								
3. การรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ ก. การเตะลูกบอลทำประตูในระยะที่ สามารถทำประตูได้ ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่อง ด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกรัมตั้ง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอล ออกไลน์								
4. การรุกจากการเตะลูกกินเปล่าจากจุด เกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่ง ลูกบอลออกไลน์ ก. การเล่นจากการเตะลูกบอลออกไป ในแดนข้างหน้า ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วย การส่งลูกบอลออกไลน์								

ใบบันทึกรูปแบบการรุก (ต่อ)

รูปแบบของการรุก	ทีม มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ		ทีม มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์		ทีม มหาวิทยาลัย กรุงเทพ		ทีม มหาวิทยาลัย รามคำแหง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้ง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอล ออนไลน์								
5. การรุกจากสกริมและเล่นต่อเนื่อง ด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์								
ก. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและ เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์								
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและ เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์								
ค. การเล่นลูกบอลออกด้วยการส่งลูกบอล ออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการ ส่งลูกบอลออนไลน์								
ง. การรุกตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม								
6. การรุกจากกลุ่มย้อยแย่งและเล่นต่อเนื่อง ด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์								
ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออก กองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการ ส่งลูกบอลออนไลน์								
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและ เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์								
ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและ เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์								
7. การรุกจากกลุ่มสกริมย้อยและเล่น ต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์								
ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลัง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอล ออนไลน์								
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและ เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออนไลน์								

ใบบันทึกรูปแบบการรูก (ต่อ)

รูปแบบของการรูก	ทีม มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ		ทีม มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์		ทีม มหาวิทยาลัย กรุงเทพ		ทีม มหาวิทยาลัย รามคำแหง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค. การเล่นลูกบอลลอกทางด้านปิดและ เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลลอกไลน์								
8. การรูกจากการทำแถวท่มและเล่นต่อเนื่อง ด้วยการส่งลูกบอลลอกไลน์								
ก. การโยนลูกบอลเข้าแถวท่มลงตรง คนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่ง ลูกบอลลอกไลน์								
ข. การโยนลูกบอลเข้าแถวท่มลงตรง คนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการ ส่งลูกบอลลอกไลน์								
ค. การโยนลูกบอลเข้าแถวท่มลงตรง คนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการ ส่งลูกบอลลอกไลน์								
ง. การท่มลูกบอลเข้าแถวท่มเร็วและเล่น ต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลลอกไลน์								
จ. การโยนลูกเข้าแถวท่มแล้วเกิดกลุ่ม ย้อยแย่ง, สกริมย้อยและเล่นต่อเนื่อง ด้วยการส่งลูกบอลลอกไลน์								
9. การรูกแบบผสม								
ก. การเตะเริ่ม, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย้อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอล ออกไลน์								
ข. จากแถวท่ม, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย้อยและ เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลลอกไลน์								
ค. จากลูกโทษหรือลูกกินเปล่า, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย้อยและเล่นต่อเนื่อง ด้วยการส่งลูกบอลลอกไลน์								
ง. สกริมตั้ง, กลุ่มย้อยแย่ง, สกริมย้อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอล ออกไลน์								

ใบบันทึกรูปแบบการป้องกัน

รูปแบบของการป้องกัน	ทีม มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ		ทีม มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์		ทีม มหาวิทยาลัย กรุงเทพ		ทีม มหาวิทยาลัย รามคำแหง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่าย ตนเองยืนอยู่ ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่ กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่ ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม								
2. การป้องกันจากการเตะเริ่มเล่นบน เส้น 22 เมตร ก. การเตะไปทางกองหน้าของฝ่าย ตนเองยืนอยู่ ข. การเตะไปทางตรงข้ามจากทางที่ กองหน้าของฝ่ายตนเองยืนอยู่ ค. การเตะไปตรงแนวกึ่งกลางสนาม								
3. การป้องกันจากการเตะลูกโทษจาก จุดเกิดเหตุ ก. การเตะลูกบอลทำประตูในระยะที่ สามารถทำประตูได้ ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่อง ด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้ง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอล ออกไลน์								
4. การป้องกันจากการเตะลูกกินเปล่า จากจุดเกิดเหตุและเล่นต่อเนื่องด้วย การส่งลูกบอลออกไลน์ ก. การเล่นจากการเตะลูกบอลออกไป ในแดนข้างหน้า								

ใบบันทึกรูปแบบการป้องกัน (ต่อ)

รูปแบบของการป้องกัน	ทีม มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ		ทีม มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์		ทีม มหาวิทยาลัย กรุงเทพ		ทีม มหาวิทยาลัย รามคำแหง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข. การเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วย การส่งลูกบอลออกไลน์								
ค. การขอเปลี่ยนเป็นการทำสกริมตั้ง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์								
5. การป้องกันจากสกริมและเล่นต่อเนื่อง ด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์								
ก. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและ เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์								
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและ เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์								
ค. การเล่นลูกบอลออกด้วยการส่งลูกบอล ออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการ ส่งลูกบอลออกไลน์								
ง. การป้องกันตามแนวจุดกึ่งกลางสนาม								
6. การป้องกันจากกลุ่มย้อยแย่งและเล่น ต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์								
ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลัง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์								
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและ เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์								
ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและ เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์								
7. การป้องกันจากกลุ่มสกริมย้อยและเล่น ต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์								
ก. การเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลัง และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์								
ข. การเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและ เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์								
ค. การเล่นลูกบอลออกทางด้านปิดและ เล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์								

ใบบันทึกรูปแบบการป้องกัน (ต่อ)

รูปแบบของการป้องกัน	ทีม มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ		ทีม มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์		ทีม มหาวิทยาลัย กรุงเทพ		ทีม มหาวิทยาลัย รามคำแหง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8. การป้องกันจากการทำแกวทุ้มและเล่น ต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ ก. การโยนลูกบอลเข้าแกวทุ้มลงตรง คนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการ ส่งลูกบอลออกไลน์ ข. การโยนลูกบอลเข้าแกวทุ้มลงตรง คนที่ 4 และเล่นต่อเนื่องด้วยการ ส่งลูกบอลออกไลน์ ค. การโยนลูกบอลเข้าแกวทุ้มลงตรง คนที่ 7 และเล่นต่อเนื่องด้วยการ ส่งลูกบอลออกไลน์ ง. การทุ้มลูกบอลเข้าแกวทุ้มเร็วและเล่น ต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ จ. การโยนลูกเข้าแกวทุ้มแล้วเกิดกลุ่ม ยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่อง ด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์								
9. การป้องกันแบบผสม ก. การเตะเริ่ม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอล ออกไลน์ ข. จากแกวทุ้ม, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอล ออกไลน์ ค. จากลูกโทษหรือลูกกินเปล่า, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อยและเล่น ต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ ง. สกรัมตั้ง, กลุ่มยื้อแย่ง, สกรัมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอล ออกไลน์								

ภาคผนวก ค.
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล

1. นาวาเอกวงศกร เปาโลหิต ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลสโมสรกองทัพอากาศ
2. อาจารย์อภิรักษ์ อารีย์มิตร ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลที่มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตำแหน่งการตั้งกล้องวิดีโอ

1. อาจารย์ธรรมบุญ กุญชร ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการบันทึกภาพด้วยกล้องวิดีโอเกี่ยวกับรูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย
2. อาจารย์อมร สุนังพงษ์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการบันทึกภาพด้วยกล้องวิดีโอเกี่ยวกับรูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ — ชื่อสกุล	นายบำรุง ศรีพุทธา
วันเดือนปีเกิด	5 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2524
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเลย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	134/1191 หมู่บ้านสิวลี 2 ถนนรังสิต-นครนายก ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี 12130
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2540	ชั้นมัธยมศึกษา จากโรงเรียน ภ.ป.ร.ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตำบลท่าตลาด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110
พ.ศ.2544	วท.บ. (สันวนการ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2547	กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร